

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௨௨.] ருதிரோற்காரி(நடு) தைமீ [பகுதி ௩.

Vol. XXII.

January-February-1924.

No. 3.

போலி எழுத்து.

பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தியார் செய்த நன்னூற் குரையுரைத்த உரையாளருட் சிலர்,

“ அம்முனிகரம்யகாமென்றிவை

• எய்தினைபொத்திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வம்வவ்வமெளவோரன்ன.”

என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பவணந்தியார் போலி எழுத்துணர்த்தினால்லர். எனவும், சந்தியக்காமே யுணர்த்தினாரெனவும் உரைத்தனர். அவருரை பொருந்துமா? என்பதே ஈண்டு யாம் ஆராய்வது.

அவருரைத்தவாறு பவணந்தியார் சந்தியக்காமே யுணர்த்தினு ராயின், ‘அம்முன் யகா மிகா’மென்றும், ‘அவ்வொடு வவ்வார் உவ்வம்’ என்றும், ‘ஒத்துஎய்தின்’ என்றும், ‘ஐயிசைக்கும்’ என்றும் தாங்குறித்த பொருள் இனிது விளங்கச் சூத்திரித்திருப்பார்மன்; அவ்வாறு சூத்திரி யாமையின் அவர்க் கது கருத்தன்றென்பது பெறப்படும்.

அங்கனமன்று; ‘இவை’ என்னுந் தொகைச்சொல்லானே இரண் டிங் கூடிவருமென்பது பெறப்படுதலின், ஏற்றவாறு மாற்றிப் பொருள் கோடலாகலானும் ‘ஒத்து’ என்பதை ‘எய்தின்’ என்பதனோடு கூட்டிப் பொருளுரைக்கலமாகலானும், சந்தியக்காமென்பதே யாகிரியர் கருத்தெனின், என்முன் சாத்தன் கோற்ற னிருவரும் வந்தாரென்றால், இருவரும் வந்தாரென்பதல்லது கூடியேவந்தாரென்பது பெறப்படாமை போல், இவை என்னுந் தொகைச்சொல்லானும் இரண்டும் வருமென்பது பெறப்படுமன்றிக் கூடியேவருமென்பது பெறப்படாமையின் மாற்றிப்

பொருள்கோடலாமென்பது பொருந்தாமையானும், எய்தின் என்பதனோடு ஒத்து என்பதைக்கூட்டிப் பொருள்கோடல் வலிந்துகோடலாமாகலானும், அஃ தவர்கருத்தாகாத. ஆகுமெனின், ஆசிரியர் சூத்திரம்யாத் தந்திராரென்பதுபரிம்; ஆதலின் ஆகாதென்பதே துணிபாம் ஆகையால், ஆரியமொழியிற்குறிய சந்தியக்காததைத் தமிழ்மொழிக்கண்ணும் புகுத்தவேண்டி நன்னூலார் போலியுணர்த்திய சூத்திரத்தைச் சந்தியக்கா முணர்த்தியதெனக்கொண்டு வலிந்து பொருள்கோடல் உண்மைப்பொருளும் பொருத்தமுமன்றும்.

பின் இதன் உண்மைப்பொருள் யாதெனிற்குறுதும்:—

அகரத்தின்முன் இகாமும் யகாமுமென்று சொல்லப்பட்ட இவைகள் தனித்தனிவந்தால் (அஃதாவது அ இ; எனவும், அ ய்; எனவும் வந்தால் ஐ போன்று ஒலிக்கும் என்பதும், அகரத்தின் முன் உகாமும் வகாமும் வந்தால் (அஃதாவது அ உ; எனவும், அ வ் எனவும் வந்தால்) ஔகாரம் போன்று ஒலிக்கும் என்பதுமே ஆசிரியர் கூறிய சூத்திரமுறைக்கேற்ற உண்மைப்பொருளாம். எனவே போலி எழுத்தே கூறினாராயிற்று; இதுவே நன்னூற் பழையவுரையாசிரியர் மயிலைநாதர்க்குங்கருத்தாதல் அவருரைநோக்கியுணர்க.

அன்றியும், சந்தியக்காமே கூறினாராயின் எகர ஓகரங்களையு முடன் கூறியிருப்பார். அங்ஙனங் கூறாமையானும் போலியுணர்த்தினு ரென்பதே துணிபாம்.

அங்ஙனேல், இங்ஙனங்கூறிய போலியெழுத்தால்வரும்பயன் யாதோ வெனின், செய்யுளில்வரும் எதுகைக்கண் இவ்வாறு கொள்ளநின்றலே.

அதனை, “ஐயெனெடுஞ்சினைமெய்பெறத்தோன்றும்” என்பதன்கண்ணும், “கைபகத்த துவது பொய்யாகாதே” என்பதன்கண்ணும் “கையதுவேலே காலன்புனைகழன் — மெய்யதுவியரே மிடற்றதுபசும் புண்” என்பதன்கண்ணும், “ஔவிய ரெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் — கேடு நினைக்கப் பரிம்” என்பதன்கண்ணும் வரு மெதுகைத் தொடைகளில், ‘மெய்பெற’ என்பதற்கியைய, ‘ஐயென்’ என்பதை ‘அய்யென்’ எனவும் ‘பொய்’ என்பதற்கியையக் ‘கை’ என்பதைக் ‘கய்’ எனவும், ‘மெய்’ என்பதற்கியையக் ‘கையென்’தைக் ‘கய்’ எனவும், ‘செவ்வியான்’ என்பதற்கியைய ‘ஔவியம்’ என்பதை ‘அவ்வியம்’ எனவும் கொள்ளநின்றல் காண்க.

இவ்வாறு எதுகைக்கட் போலியாகக் கொள்ளிற்றல்பற்றியே, “ஆயிரந்தொடைக்குங்கிளையெழுத்தறிய” என்னுஞ் சூத்திரவுரையின் கண் நச்சினூர்க்கினியரும் “ஐகா ஓகாகாரங்கள் போலிவகையற் கிளையெழுத்தெனப்படு”மென்றார்.

இனி, ஆசிரியர் தொல்சாப்பியரும் “அகரவிசரமைகாரமாகு”மென்றும், “அகரவுகாமெளகாரமாகும்” என்றும், இகர உகரங்களை முன்னர்க்கூறிப், பின்னர் “அகரத்திம்ப்யகரப்புள்ளியு-மையெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத்தோன்றும்” என யகரத்தை வேறுவைத்துக் கூறியதும் போலியெழுத்தாமாற்றை நன்கு புலப்படுத்தற்கேயாம். அன்றி, நன்னூலுரையாளர் சிலர் கூறியவாறு அகரவிகரங்களுக்கிடை யகரங்கலந்து ஐகாரமாகும் என்பதே தொல்காப்பியர்கருத்தாயின் ‘அகர விகரநிவண் யகரம் கலந்து ஐகாரந்தோன்றும்’ என்பதமைபச் சூத்திரித்தி நுப்பர்; அங்ஙனஞ் சூத்திரியாமையின் அவர்க் கது கருத்தாருதல் தெள்ளிதிற் பெறப்படும். அன்றியும், யகரப்புள்ளியும் என இறந்ததுழீஇய எச்சவும்மை கொடுத்துக் கூறினமையானு மது தெளிவாம்.

இன்னும், ‘ஐயெனெடுஞ்சினை’ என்றதனும் சந்தயக்காமென்பார்கருத்துமுழுதும் தூரம்போய்த் துச்சமாமா றுணரலாம். எங்ஙனமெனின், அஃது அதன்பொருளை ஆராயவே பெறப்படும்.

‘ஐயெனெடுஞ்சினை’ என்பதற்கு உரையாசிரியரும் நச்சினூர்க்கினியரும் கூறியபொருள் ஐ யென்னு நெட்டெழுத்தென்பது. சினை என்பது எழுத்துக்குப் பரியாயப்பெயராகாது. ஆதலால், சிளையென்பது உறுப்பென்னும் பொருளையுணர்த்தி, ஆகுபெயராய் எழுத்தையுணர்த்தும். எனவே சினை என்பதற்கு உறுப்பெழுத்தென்பது பொருளாம். அது :-

தொல்காப்பியர்,

“குற்றியலுகாசிறற்றல்வேண்டும்

யாவென்சினைமிசையுரையசைக்கினிசிக்

காவயின்வருமகரமுர்ந்தே” (௩௪) என்றும்,

“சுட்டுச்சினைநீயுயவையெனிறுதியும்” (௧௫௧) என்றும்,

“குறியதறிறுதிச்சினைகெடவுகா

மறியவருதல்செய்யுளுளுரித்தே” (௨௩௪) என்றும்,

“நூறென்கிளவியென்றுமுதலொன்பாற்

கீறுசினைபொழியவினவொற்றுமிகுமே” (௪௭௨) என்றும்

கூறிய சூத்திரங்களில் வரும் 'சினை' என்னுஞ் சொற்களின்பொருளை ஆராயவே நன்குள்ளிங்கும். சுட்டுச்சினை என்பதற்குச் சுட்டாகிய சினையெழுத்தென்று நச்சினூர்க்கினியர் பொருளுரைத்தமையானு மஃ துணரலாம். அங்கே சினைஎழுத்தென்றுரைத்தவர், இங்கே எழுத்தெனப் பொருரைத்ததெனையெனின், சந்தியக்காமுணர்த்தியதிதுவெனப் பிறர்கூறுவார் என்பதுணர்த்தியதெனப் பிறருரைப்பாரென்பதுணர்ந் திராமையின் அவ்வாறு சுருக்கிக்கூறினர். உணர்ந்திருப்பாராயின் சினையெழுத்தென்றே விரித்துரைத்திருப்பார். உரையாசிரியரு மவ்வாறே கூறியிருப்பார். சினை எழுத்தென்பதே அவர்கள் கருத்தாதல் அவர்கள் காட்டிய உதாரணங்களானுணரலாம். ஆகையால் 'ஐயெனெடுஞ்சினை' என்பதற்கு, ஐயென்னும் நெடிய உறப்பெழுத்தென்பதே பொருளாகி, ஐயன் கையன் என்பனபோன்ற சொற்களின் முதற்கண், அவற்றிற்கு உறுப்பாகிற்கும் ஐ யென்னும் நெட்டெழுத்தென்பது போதருமன் றித் தனி ஐ என்பது போதாது. போதாமையின் அகரமும் யகர முஞ்சேர்ந்து சந்தியக்காமாமாறுணர்த்தினூலல் என்பது நன்கு உண ராக்கிடத்தல் காண்க.

அற்றேல், ஐ என்பது பலவெழுத்துக்கூடியதாதலின், சினை என் பதற்கு ஐ யி ன் சினை என்றலென்னையெனின், அவ்வாறுரைத்தற்கு 'ஐயெனெடினின்சினை' என்றிருத்தல்வேண்டும். அவ்வாறின்மையின் அதன்சினையென உரைக்கலாகாதென்பது.

அற்றேல், மொழிக்குறுப்பாதல்பற்றிச் சினையென எழுத்தைக் கூறினொன்ற லென்னையெனின், "ஐ ஒளவென்னுமாயீரெழுத்திற்" கெனவும், "நெட்டெழுத்திம்பரொத்தகுற்றெழுத்தே" எனவும், "வல் லெழுத்தென்பகசுடதபற" எனவும், இவ்வாறே யாண்டும் எழுத்தென்றே ஆசிரியரானவாதலின் அதுவும் பொருந்தாதென்பது.

இன்னும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் "இகாயகாமிறுதிவிரவும்" என இறுதிப்போலிகூறியதனானே, இதுமுதற்கண்வரும் போலியெழுத்தென் பது கொள்ளவைத்தமைபானும், இது சந்தியக்காமுணர்த்திய தன்மை தெளியலாம். "இகாயகாமிறுதிவிரவு"மென்ற சூத்திரம் இறுதிப்போலி என்றல் பொருந்தாது. அதி; 'அகாத்திம்பயகரப்புள்ளியு' மென்புழி இம்பர் என்பது பின் எனப் பொருள்படுமேனும், காலம்பற்றிவந்த பின்னே இடம்பற்றிவந்தபின்னே என்பது தெளியப்படாமையின்

அதனை விளக்கியவந்ததென்ற லெண்ணையெனின்,—

“நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர்மொழியீற்றும்” (௩௬) என்றும்,

“நெட்டெழுத்திம்பரத்தகுற்றெழுத்தே” (௪௧) என்றும்,

“நெட்டெழுத்திம்பர்” (௧௩௬) என்றும், “குற்றெழுத்திம்பரும்”

(௨௬௭) என்றும், ஆசிரியர்கூறிய விடங்களிலெல்லாம் அவ்வாறு விளக்கல்வேண்டுமென்பதப்பட்டு ஆசிரியர்மேற் குற்றம் பற்றுமாதலானும், ஆசிரியர் இம்பர் என்கூறிய இடங்களிலெல்லாம் அச்சொல் காலம் பற்றிய பின்னாகவே பொருள்படுதலானும் அது பொருந்தாதென்பது.

இனி, ‘அகரத்திம்பர்.....தோன்றும்’ என்னுஞ்சூத்திரத்து வரும் ‘மெப்பெறத்தோன்றுமென்பதனால், அகர யகரம்போல, அகர இகரம் ஐயின்வடிவு நன்சூபுலப்படவாராதென்பது பெறப்படுதலினாலும், செய்யுட்கட்பயின்றவாராமையானும், நச்சினூர்க்கினியர் ‘அகர விகர மைகாரமாகும்’ ‘அகர வகர மைகாரமாகும்’ என்னும் இரண்டு சூத்திரவுரையின்கண்ணும் அது கொள்ளற்க என விலக்கி, செய்யுட்கட்பயின்று வருதலானே, ‘அகரத்திம்பர்.....தோன்றும்,’ என்பதனுரையின்கண் ‘அது கொள்ளற்க’ என விலக்காது, பின் இறுதிப்போலிகூறும் ‘இகர யகரமிறுதிவிரவும்’ என்னுஞ்சூத்திரவுரையின்கண், செய்யுள் வழக்கன்மையின், அது கொள்ளற்க என விலக்கினாரெனினும், ஆசிரியர்கூறியதனால் அவை அக்காலத்துப் போலியெழுத்தாகப் பயின்றவந்தன வென்பதே துணிபாம். இனி, அகர இகரம் அகர உகரம் இகரம் என்னும் மூன்றும், முறையே ஐ ஒள ய் என்னும் மூன்றற்கும்போலியாக, இக்காலத்துப் பயின்றவாராமையின் அவற்றை நச்சினூர்க்கினியர் விலக்கினாரெனினு மமைபும்; பிரயோகவிவேகநூலார்க்கு மிதுவே கருத்தாதல், “அ இ, அ உ என்பனவும், இக்காலத்துப் பயன்படாமலே நின்றன வெனினு மமைபும்.” எனவுரைத்தமையானறிக.

இனி உரையாசிரியர், ‘அகர விகர மைகாரமாகும்’ என்பதனுரையின்கண்மாத்திரம் விலக்கி ஏனையவற்றினுரையிற்கூறு து ஒன்றற்குக்கூறியதே ‘ஏனையவற்றிற்கும் அமைபுமென விடுத்தாராதலின், அவ்வாறே நச்சினூர்க்கினியரும் விடுத்தாரெனல் அமைபுமெனின், அங்ஙனமன்று; ‘உரையாசிரியர் அதுகொள்ளற்க என விலக்காமை அவருரையிற்காண்க எனப் பிரயோகவிவேகநூலார் கூறினமையானே உரையாசிரியர் அது கொள்ளற்க எனக் கூறினாலல்ல என்பதுபெறப்படுதலினாலும், நச்சினூர்க்

கினியர் முன்னும்பின்னும் விலக்கினமையானும், அவர் அகர யகரத்தையும்கூட அகர வகரத்தையும் செய்யுட்கண்வழங்கல்பற்றி விலக்காதொழிந்தனர் என்பதே துணிபாம். அங்ஙனேல் உரையாசிரியருரையில் ஓரிடத்திற்காணப்படுதலென்னென்பெனின், அது எழுதுவோரால்நேர்ந்த வழுவப்போலும்; அன்றி, 'அகர உகர மொளகாரமாகும்' என்னுஞ்சூத்திரஉரைக்கண் விடப்பட்டதெனினுமமையும்.

மேலும், முதியோர்சிலர், ஐயன் என்பதற்கு அய்யன் என்றும், ஓளவை என்பதற்கு அவ்வை என்றும் எழுதலை யாம் இக்காலத்தும் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலின் அக்காலத்தும் அவ்வாறு எழுதி வழங்கினமைகண்டு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் சூத்திரஞ்செய்தாரென்பதே துணிபாம். அவர்வழியாத்தமையின் நன்னூலாரும் அவ்வாறே செய்தார். நன்னூலார் வடமொழிமதத்தை மேற்கொண்டவாதலின், இச்சூத்திரத்தையு மவ்வாறேகொண்டு கூறினாரென்ற லென்னென்பெனின், அவ்வாறுசொண்டிலரென்பது யாங்கூறியசூத்திரப்பொருளானும் இது சந்தியக்கரமுணர்த்தியதெனப் பிறர்கூறுங்கூற்றை யாம் மறுத்துரைத்தமையானு மினிதுணரலா மாதலின் அது பொருந்தாதென்பது.

இனி, வடமொழியில் வரும் வள, ஓ, வெள, ஓள என்னும் எழுத்துக்களையும் சந்தியக்கரமென்று கூறுவதினும், அவைபோல அகர விகர முதலிய எழுத்துக்கள் சேர்ந்து ஒலிக்குமென்பதே பொருத்தம்போலும். எங்ஙனமெனின்:— சந்தியிலே (புணர்ச்சியிலே) பதத்தினிற்றுதியில்வரும் அகரத்திற்கும், பதமுதலில்வரு மிகரத்திற்கும் அவ்விரண்டன் பிறப்பிடத்தையும் தனக்குப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவா என்னுமெழுத்து ஆதேசமாகவருதலின், அவ்விரண்டனொலியும் அமைந்தமை பெறப்படுமாதலின். ஏனையவு மிவ்வாறே யமைந்தமை வடமொழிச் சந்தியிலக்கணம்நோக்கியுணர்க. அன்றி, இரண்டெழுத்துக்கூடியவெனில், அவற்றைத் தனி எழுத்தாகவைத்து மகேசுரர் சூத்திரஞ்செய்யார். அவ்வாறே தமிழிலக்கணநூலாசிரியர்களாகிய தொல்காப்பியர் முதலியோரும் ஐ ஓள என்பவைகள் சந்தி எழுத்தாயின் அவற்றைத் தனியெழுத்தாகவைத்துச் சூத்திரஞ்செய்யார். ஆதலின், ஐ ஓள என்பவைபோல, அ இ, அய்; அஉ, அவ் என்பவை ஒலிக்குமென்பதே அவ்வாசிரியர்கள் கருத்தென்பது துணிவாதல் காண்க.

கம்பராமாயண இன்கவித் திரட்டு.

(௩௨—ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

160. “பெய்கடற் பிறந்தயற் பெறற்கொணு மருந்து பெற்
றைய பொற் கலத்தொடங்கை விட்டிருந்த ஆதர் போல்
மொய்கிடக்கும் அண்ணல்தோள் முயங்கிடாது முன்னமே
கைகடக்க விட்டிருந்து கட்டுரைப்ப தென்கோலோ?”

இ - ள். “கடலிலே பிறந்ததாய் வேறிடத்தப் பெறமுடியாத
தான அமிழ்தத்தை (அதிட்ட வசத்தால் கையுற)ப் பெற்று (அதனை
உடனே துகராமல், அது தங்கப்பெற்ற) அழகிய பொற்பாத்திரத்தோடு
கையினின்று (நீழுவிரீங்க) விட்டு (ஏமாறி) இருக்கும் அறிவினர்போல,
முன், எனது காதலாது தோள்கள் (தழுவிக்கொள்ளும்படி கிட்டவாப்
பெற்ற சமயத்திலே) தழுவாமல், கைக்கெட்டாமற் போக, விட்டு விட்டு
(தழுவிக்கொண்டு விடாதிருந்தால் நம்மைப்பிரியாமல் நம்வசமே யிருப்
பாரே யென்று இப்போது) உறுதிக்கூற்றுக் கூறுதலால் யாது பயன்?
ஒன்றுமில்லை.”

பெய்கடல்—(தன்னிடத்துள்ள இரத்தினங்கள் முதலியவைகளை
அலைகளால் கரையில்) சொரிகின்ற கடல்; மழை பெய்யும் முகிலென்ற
பாலது பெய் முகில் சீனவருதல்போல வந்தது. ஐ—அழகு: ஐய—அழ
கைஉடைய. ஆதர்—அறிவில்லார். மொய்—வலி. அண்ணல்—1. தலைவன்
(சங்க அக); 2. பெருமையிற் சிறந்தோன் (ஐய.)

இராமபிரானது திருமேனி பொற்கலத்துக்கும் அத்திருமேனியி
னின்று துகரும் இன்பம் பொற்கலத்திலிருந்து துகரும் அமுதத்துக்
கும் ஒப்பு. முற்பாட்டில் சீதாதேவி தம் காதலாது உருவத்தை அகலா
மல் கண்ணிலும் கருத்திலும் இருத்தினே மென்றாரென்று கூறி இப்
பாட்டில் அவர் அவ்வாறு தம்காதலருடைய உடலைப்பற்றி விடாதிருந்தே
மில்லையே யென்று கழிவிரக்கக்கொண்டாரென்று கூறினார்.

[மேற்கூறியவாறு சீதாபிராட்டி கூறி வருந்தித் துன்பக்கடலுள் ஆழ்ந்துகொண்டிருந்த சமயத்திலே, வில் முறிந்ததைக்கண்ட மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் முகமலர்ச்சியோடு நீலமாலையென்னும் தாதி வந்தாள். வந்தவள் உவகை மிதுதியினால் தன்னை மறந்து வழக்கம் போல வணங்காளாய் ஆடல் பாடல் செய்பாநிற்க, அவளைப் பிராட்டி “உன் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம்யாது?” எனவினவத், தன்நினைவுவாப் பெற்றுத் தொழுது “முனிவர்பின்னே தம்பியாரோடு நம் நகருக்கு வந்தவர், இராமர் என்னும் பெயரினர், வில்லை முறித்தார்” என்று, ‘கைகடக்க விட்டகாதலர் கைவசமானார், துன்பக்கடலில் ஆழாதீர், இன்பக்கரையேறுமின்’ என்று கூறுவாள்போலக் கூறினாள். அவள் கூறிய அடையாளத்தால் வில் முறித்தவர் தாம் காதலித்தவரே யென்று சீதாதேவி தேறினார்.]

வேறு

161. இல்லையே துசுப்பென்பார் உண்டுண் டென்னவும்,
மெல்லியல் முலைகளும் ளிம்ம, ளிம்முலார்,
சொல்லிய குறியின் அத் தோன்ற லே அவன் ;
அல்லனேல், இறப்பனென் றகத்துள் உன்னினார்.

இ - ள். (முன் சீதாதேவிக்கு) இடை (காணப்படாமையால்) இல்லையேயென்று கூறியவர்கள் (இப்போது காணப்படுகின்றதனால்) உண்டு! உண்டு! என்று (அதிசயித்துக்) கூற, (இடை காணுமாத்திரை பெருக்க, இன்னும் பெருத்தல் இயலாவென்னும்படி பெருத்திருந்த) தனங்களும் (முன்னினும் அதிகமாகப், பெருக்க (உவகை மீக்கூர்தலால் சீதாபிராட்டி உடம்புமுழுதும்) பூரித்தார். (வில்லை முறித்தவரென்று சொல்லப்பட்டவர் எவரோ,) அவர், (தாதி) சொன்ன அடையாளத்தினால், (நான் காதலித்த) அந்தத் தலைவரே! (வில்லை முறித்தவர், அந்தத் தலைவர் அல்லராயின், இறந்துவிடுவேனென்று (சீதாதேவி தம்: மனத்தினுள்ளே நினைந்தார்.

துசுப்பு—இடை. குறி—அடையாளம். குறியின்—1. அடையாளத்தினால்; 2. அடையாளத்தினையுடைய. தோன்றல்—தலைவன் (புறநானூறு). அவன், வில்லைமுறித்தவனைச் சுட்டியது.

‘சொல்லிய குறியினத் தோன்றலே அவன் அல்லனேல் இறப்பன்’ என்பதற்கு (வில்லை முறித்தவன், தாதி) சொன்ன அடையாளத்தினால் (நான் காமுற்ற) அந்தத்தோன்றலே (ஆதல்வேண்டும்;) *அவனல்லனாயின், இறப்பேன் என்று பொருள்கொள்ளலும் பொருந்தும்.

உடம்பெல்லாம் பூரித்தபோது தானும்பூரித்தலால் முன்தோன்றாதிருந்தஇடை தோன்றுவதாயிற்றென்பது இப்பாட்டின்முதலடிக்கருத்து.

[சீதாதேவியின்நிலைமை மேற்கூறியவாறாக, சனகர், உலகமெங்கும் போய்முட்டிய, வில்லொடிந்த ஓசையினும் மிகுந்த உவகையுற்று, விசுவாமித்திரரை நோக்கி “இராமருக்குக் கல்யாணம் இன்றே முடித்தலோ, தசாதரைத் தருவித்துமுடித்தலோ, எது உமதுவிருப்பு?” என, “அவரை விரைவில் வருவித்தல் நன்று” என, தூதரை அழைத்துத் “தசாதருக்கு நிகழ்ந்தவையனைத்தையும் தெரிவித்து இத் திருமுகத்தைக்கொடுங்கள்” என்று விடுத்தார்.]

எழுச்சிப்படலம்.

தசாதர் மிதிலைக்கு எழுந்தபோதலைக் கூறுவது.

எழுச்சி - எழுந்தபோதல். சங்க அகராதி.

[தூதர் அயோத்தியை அடைந்து, தசாதரைக்கண்டு தொழுது, அவரைப் பிரிந்தபின் இராமர்செய்த அரியசெயல்களை விவரித்துக்கூறித் திருமுகத்தைநீட்ட, அரசர் கற்பனைப்படி அதனை ஒரு புலவர் வாங்கி வாசித்தார். வில்லொடிந்த பேரொலியைப்பற்றிய விவரங் கேட்ட அளவில், தசாத ரணிந்திருந்த வாகுவலயங்கள் கழலும்படி அவர் தோள்கள் பூரிக்க, “அன்றுநாம் செவியுற்ற பேரோசை இந்த ஓசையோ!” என்று வியப்பொடுகூறித் தூதருக்கு ஆடையாபரணங்கள் அளித்தார். பின்பு அரசரும் சேனையும் முன்னக மிதிலைக்குச்செல்லும்படி கட்டளை யிட்டார். அந்தச் சேனையின் மேலாக விரிந்த வெண்குடைகள் செல்வன சிறைவிரித்துப் பறக்கும் அன்னப்பறவைகள் போன்றன; ஆகாய மளரவ உயர்த்தப்பிடிக்கப்பட்ட கொடிகளில் தொங்கும் சீலைகள் ஆகாய மெங்கும் தோலுரிந்து தொங்கினாற்போன்றிருந்தன. வெள்ளிய கொடிச்சீலைத்தொகுதி கீழ் உள்ள கரிய யானைச்சேனையை நோக்கித் தாமூதல் வெண்டுகும் கருங்கடலில்நீர்ப் பருகத்தாமூதல் ஒத்திருந்தது.]

162. இழையிடை இள வெயில் எறிக்கும்; அவ் வெயில் தழையிடை நிழல் கெடத் தவழும்; அத் தழை மழையிடை எழில் கெட மலரும்; அம் மழை குழைவுற முழங்கிடும் குழாம் கொள் பேரியே.

இ - ள். (அந்தச் சேனையில் உள்ளார் அணிந்திருந்த) ஆபரணங்களில் (உள்ள பொன்னும் மணிகளும்) இளவெயில் வீசும் : அந்தவெயில் மயிற்றோகைக் குடைகளின் நிழல் ஒழியும்படி பாவும் : அந்தக்குடை மேகங்களின் அழகுக்கெட விரியும் : அந்த மேகம் தளர்வடையும்படி பேரிகைகள் முழங்கும்.

இழை - ஆபரணம். தழை - மயிற்றோகைக்குடை. இடை - இடம். தழையிடை நிழல் - மயிற்றோகைக் குடையிடத்து (அதன் கீழ்) உள்ள நிழல். மழை - மேகம்.

குடையும் மேகமும் மேலே பார்து மூடி நிழல் செய்யும்; மயிற்றோகைக் குடை இனிய பல வருணங்கள் இலங்கும் மயிற்றோகைகளாலாகியது ; மேகமும் இனிப பலவருணமுள்ள வானவில்லையுடையது; ஆதலால் மேகமும் மயிற்றோகைக் குடையும் ஒன்றற்கொன்று ஒப்புமையுடையனவென உய்த்துணரும்படி 'அத்தழை மழையிடை எழில்கெட மலரும்' என்றார்.

[மாதர்கள் மீதிருந்து செலுத்தப்பெற்ற குதிரைக்கூட்டம் அன்னங்கள் மேலேயிருக்க அவற்றோடு செல்லும் ஆறுபோன்றது. பெண்கள் ஏறிச்செல்லும் யானைகள் மின்னங்களோடு கூடிய மேகங்களை ஒத்தன]

163. முத்தினால் முழு நில வெறிக்கும், மொய்ம் மணிப் பத்திபால் இள வெயில் பரப்பும், பாகினும் தித்தியா நின்ற சொற் சிவந்த வாய்ச்சிவர உத்தரா சங்கம் இட் டொளிக்கும் கூற்றமே.

இ - ள். (இனிப்பான சர்க்கரைப்) பாகினும் அதிகமாக இனிக்கின்ற (குதலைச்) சொல்லையுடைய சிவந்த வாயினார் (ஆகிய மாதர்கள்) மேலாடையிட்டு மறைத்த யமன்போலக் காதலரை வருத்திக்கொல்லும் கொங்கைகள், மேலணிந்திருக்கிற முத்திரைத் தினை (அதன் வெள்ளொளியாகிய) நிலவைப் பரப்பும்; மாணிக்கமாலையினால் (அதன் செவ்வொளியாகிய) இளவெயிலைப் பரப்பும்,

முழுநிலா - பூரணசந்திரிகை. மணி - மாணிக்கம் (சிந்தாமணி).
உத்தராசங்கம் - உத்தரீயம் - மேலாடை.

வெயிலுள்ளபோது நிலவில்லை, நிலவுள்ளபோது வெயிலில்லையென்பதற்கு விரோதமாக, ஏக காலத்தில் வெயிலும் நிலவும் பரப்பப்பட்டனவென ஆச்சரியம்தோன்றக்கூறினார்.

164. உழுந்திட இடம் இலை உலகம் எங்கணும்!

அழுந்திய உயிர்க்கெலாம் அருட் கொம் பாயினான்
எழுந்திலன்; எழுந்திடப் படரும் சேனையின்
கொழுந்து போய்க் கொடி மதில் மிதிலை கூடிற்றே.

இ - ள். (நால்வகைச் சேனையும் அதனோடு சேன்ற மாதர் முதலியோர் கூட்டமும் நெருங்கிப் பார்த்தனால்) உலகமெங்கும் ஓர் உழுந்தையிடவும் இடமில்லை! (யென்னும்படி'ஆனது). (துன்பச்சேற்றில்) அழுந்தும் உயிர்க்கெல்லாம் அருளாகிய(ஊன்று)கோலாயிருக்கும் தசரதர்(மிதிலைக்குச்செல்லத் தனது இருக்கைவிட்டு)எழவில்லை!(அதன் முன்பே, அவர் கட்டளையின்படி அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும்) இடையேசென்றுகொண்டிருந்த சேனையின் (முன்னணி) முனைசென்று மிதிலையைச் சேர்ந்தது.

படர்தல் - 1. நடத்தல்; 2. கொடிபடர்தல். 'படரும்' என்றது சேனை நடத்தலையும் கொடி படர்தலையும் உணர்த்தியது; 'கொழுந்து' என்றது சேனையின் முன்னணி முனைப்பகுதியையும் கொடியின் நுனியையும் குறித்தது: வேறோரிடத்தில் காவின்முனையில் உள்ள விரலைச் 'சேவடிக் கொழுந்து' என்பர் (நிந்தனைப்படலம்-சுரு).

சேனையைக் கொடியாக உருவகித்து, அவ்வுருவகத்தை உய்த்துணரும்படி 'படரும்' 'கொழுந்து' என்றபதங்களைப் பொருத்தமாகப் பிரயோகித்தார். மிதிலையை வருணிக்க எத்தனையோ பல அடைமொழிகளிருக்கவும், அவற்றுள் வேறெதனையும் எடுத்தாளாமல், 'கொடி மதில் மிதிலை' என்று கூறியது, சேனையைக் கொடியாக உருவகித்ததை உய்த்துணராதாரும் உணரும்படி செய்யக்கருதிப் போலும்.

165. பாண்டிலின் வைத்த ஓர் பாவை தன்னொடும்

ஈண்டிய அன்பினன் ஏகு வான் இடைக்.

காண்டலும் நோக்கிய கடைக்கண் அஞ்சனம்

ஆண்டுகைக் கிளிபதோர் அமுதம் ஆயதே.

இ - ள். வண்டியில்(தான் ஏற்றி)வைத்த பாவைபோல்வாளோடு செல்பவ (னாகிய அவள் காதலனை (ப் பிரயாண) மத்தியில் (அவள் கடைக்கண்ணாற் பார்த்தாள்.) பார்த்தவுடனே பார்த்த கடைக்கண் அஞ்சனம், (அவள் மனத்துள் அது வரை மறைத்துவைத்திருந்த காதலை வெளிப்படுத்தி) அவனுக்கு இனிய அமுதம் போன்றது.

பாண்டில் - வண்டி. ஈண்டுதல் - நிறைதல் (சங்க அகராதி). இடை - மத்தி. அஞ்சனம் - 1. கண்ணுக்கு இடும் மை; 2. மறைந்து கிடக்கும் பொருளைக்காட்டும் மை. ஆயது - போன்றது.

‘கடைக்கண்’ கடைக்கண்பார்வைக்கு ஆகுபெயராகவும், ‘கடைக்கண் அஞ்சனம்’ கடைக்கண்பார்வையாகிய அஞ்சனமென்று பொருள்படுவதாகவுங் கொண்டு, அஞ்சனகாரனது அஞ்சனம் பூமியின் உள்ளே மறைந்துகிடக்கும் புதையற்பொருளைக் காட்டல்போல, பார்வையாகிய அஞ்சனம் மனத்தினுள்ளே மறைந்துகிடக்கும் காதலைக் காட்டியதென்று கொள்ளலாம்: அன்றிக் ‘கடைக்கண் அஞ்சனம்’ என்பதற்குக் கடைக்கண்ணாகிய அஞ்சனமென்று பொருள்செய்து, காதலியின் வெள் விழி கண்ணாடி நேர, அதனிடையுள்ள கருவிழி அக்கண்ணாடியில்இடும் அஞ்சனத்தை நிகர, காதலன் அஞ்சனகாரனை ஒப்ப, காதலி கடைக் கணித்தபோது அவன் அவள் கருவிழியுள்ளே நோக்கிக் கண்டுபிடித்த உள்ளக்காதல் அஞ்சனகாரன் அஞ்சனத்துள்ளே நோக்கிக் கண்டுபிடிக்கும் புதையற்பொருள்போன்றதென்றும் கொள்ளலாம்.

அஞ்சனகாரனது அஞ்சனம் அவனுக்குப் புதையற்பொருளைக் காட்டிக்கொடுத்து வறுமைநோயை நீக்குதல்போல, காதலியின் கண்ணஞ்சனம் காதலனுக்கு அவளுடையஉள்ளக்காதலைக்காட்டிக்கொடுத்து விரகநோயை நீக்குதல்பற்றிப் “பாவை...கடைக்கண் அஞ்சனம் ஆண்டகைக் கினியதோர் அமுதம் ஆயதே” என்றார். (அமுதம் நோவையும் சாவையும் நீக்கும் தேவருணவு).

ஒருவன், தன் காதலிதனங்களிற் பதிந்தகண்களைப் பறிக்கமாட்டாது சென்றதனால், “வழிநடப்பவர் பாாமுகமாயிடின மலர்ந்துகண்ணிருந்தாலும், சூழியில் வீழ்குவர்” என்றவாறு குருடன்போல எதிர்வரும் யானையைக்கண்டு விலகாது முட்டினான். வேறொருவன், தன் காதலி ஏறிச்சென்ற குதிரை துள்ள, அவள் வழிவி, விழாநிற்க,

அவளுக்கு அபாயம் நேராமல் அவளைத் தாங்கித் தழுவிவயன் தரைமேல் இறக்காமலும் இறங்கவிடாமலும் தழுவிப்படியே பாவசனாய் நின்றான். மற்றொருவன் தன்காதலியை நோக்கி “உன் இடை காணப்படவில்லையே! புறப்படும் அவசரத்தில் அதை மறந்துவைத்துவிட்டு வந்தாயோ?” என்றான். ஒரு மாதா புலந்து தன் கோபத்தைக் கண்ணுலன்றி வாயாற்கூறாது செல்ல, அவள் காதலன் “இப்போது என்னோடு பேசுகின்றாயில்லையே, வழியில் உள்ள ஆற்றிலிறங்கிச் செல்லும்போது, உன்னை யார் கையால்தூக்கிக் கரைமேலேற்றுவார்?” என்றான். மற்றொரு மாதா தன் அண்பன் புலந்து பிரிந்துபோனவனை நினைந்து கண்ணீர் ததும்பத் தேர்மேற் செல்பவள் அவனது உருவெளித்தோற்றங்கண்டு “புலந்துசென்ற நீ திரும்பிவந்தாயா! நல்லது, தேரிலேறு” என்றுகூறித் தூக்கி ஏற்றுதற்குக் கைகளைத் தாழ்த்தினாள்.

காணுதற்குமட்டுமன்றிக் கருதுதற்குமரிதான இடையையும் காதலர் கண்ணுங் கருத்தும் உருவிக் கடந்து உயிர்வரையும்சென்று நுழையும் விழியையுமுடைய மாதர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் தங்கள் காதலருடன் இராமபிரானுடைய திருக்கலியாணங் காணும் அவாவினராய்ச் சேனையோடு சென்றார்கள்-]

வேறு.

166. குடையொடு களிதும் தொங்கற் குழாங்களும் கொடியின் காடும் இடைஇடை மயங்கி, எங்கும் வெளி காந் திருளைச் செய்யப், படைகளும் முடியும் பூணும் படர்வெயில் பாப்பிச் செல்ல இடைஒரு களைத்தி னுள்ளோ இரவுண்டு பகலும் உண்டே!

இ - ள். (அந்தச் சேனையின்) இடையே, குடைகளும் யானைகளும் பீலிக்குஞ்சத்தொகுதியும் கொடிக்கூட்டமும் அங்கங்கே கலந்து எங்கெங்கும் (ஆகாய) வெளியை மறைத்து இருளை உண்டாக்க, ஆயுதங்களும் கிரீடங்களும் ஆபாணங்களும் விரிந்த வெயிலைப்பரப்ப, ஏக்காலத்தில் இரவும் உளதாயது, பகலும் உளதாயது.

தொங்கல் - மயிற்றோகைக் குஞ்சம். குழாம் - கூட்டம். காடு - கூட்டம். இடை இடை - ஊடே ஊடே. மயங்கி - கலந்து. காந்து - மறைத்து. இடை - (சேனையின்) இடையே.

‘இடை ஒரு கணத்தினுள்ளே’ என்பதை ‘ஒரு கணத்தின் இடை உள்ளே’ எனக்கூட்டி ‘ஒரு கணத்தின் துவக்கத்துக்கும் முடிவுக்கும் நடுவிலே’ என்றும் கொள்ளலாம். ஒரேகாலத்தில் நிகழமுடியாத - ஒன்றற்கொன்று முற்றும் மாறான இரண்டு நிகழ்ச்சிகள், யாதாயினும் ஒரு காரணம்பற்றி, ஒருமிக்க நிகழ்வனவாக, வியப்புத்தோன்றக் கவி முறையிலே கூறுமிடங்களில் கம்பர் ‘ஒரு கணத்து’ என்ற சொற்றொடர்ப் பிரயோகஞ் செய்வார். ‘ஒரு கணத்திரண்டு கண்டேன்’ என்ற பாட்டைப் பார்க்க (திருவடி-என).

167. ஆர்த்தது விசம்பை முட்டி மீண்டகன் திசைக ளெங்கும்
பேர்த்தததம் கொருவர் தம்மை ஒருவர்கட் புலங்கொள் ளாமைத்
தீர்த்தது செறிந்த தோடித் திரை நெடுங் கடலை யெல்லாம்
தூர்த்தது சகர ரோடு பகைத்தெனத் தூளி வெள்ளம்.

இ - ள். (சேனை செல்வதனுண்டாகிய) புழுதித்திரள் (எங்கும் புழுதிக்களை) நிறைத்தது ; விண்ணைமுட்டித் திரும்பித் திசைகளெங்கும் (சென்று) மூடியது; (சென்ற இடங்களில்) ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தல் கூடாமல் தீர்த்தொழித்தது ; சகரரோடு பகைத்தாற்போல (அவர்கள் தோண்டி உண்டாக்கிய) கடலைத் தூர்த்தது.

ஆர்த்தல் - நிறைதல் : ஆர்த்தல் நிறைத்தல். அகன் திசை - விசால் மான திக்குக்கள். கண்புலம் கொள்ளாமை - கண்ணால் அறியாமல்-காணாமல். தீர்த்தது - ஒழித்தது. செறிந்தது - நெருங்கியது - அடர்ந்தது. பகைத்தென - பகைத்தாலென - பகைத்தாற்போல. வெள்ளம் - மிகுதி.

[அப்புழுதித்திரள் பொன்மயமான விண்ணுலகமீதுபடிந்து(பொன்னிறம் மறைய மண்மயமாகச் செய்து) அவ் விண்ணுலகத்தை இம் மண்ணுலகமென்று மயங்கும்படி செய்தது. இவ்வளவு புழுதியுண்டாக்கிய தசரதது பெருஞ்சேனைப்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் பூமிதேவி முதுகை நெளித்தாளென்றால், அவர் பூபாயம் தாங்கிப் பூமிக்குப்பாரத்தை நீக்கினா என்று கூறுவது எவ்வாறே? அவர் சேனை பரிசனங்களுடன் இரண்டியோசனைதூரம்சென்று சந்திரசைலச்சாரலைச் சேர்ந்தார்.]

(தொடரும்.)

வெ. ப. சூப்பிரமணியமுதலியார்.

ஸ்ரீ:

மதுரை—இராமநாதபுரம் ஜில்லா

ஐக்கிய மஹா சங்கத்தின்

அக்கிராசனர் பிரசங்கம்.*

கனவான்களே! இன்று இங்கு தங்களைச் சந்திக்கநேர்ந்தது எனக்குப் பெரிய கௌரவமென்று மதிக்கிறேன். சென்றவருஷத்தில் உங்கள் ஆலோசனைகளை உடனிருந்து புரிந்த மகா-ரா-ஸ்ரீ வேதாசல ஐயர் போலில்லாமல் நான் இங்கே ஐக்கியவிஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வந்திருக்கிறேன். ஆலோசனைவிஷயங்கள் முக்கியமானவை. குடிகளின் கஷ்டங்களையும் விருப்பங்களையும் உடனிருந்துணர்ந்த உங்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்கும்படியான சமயம் கொடுத்ததற்கு வந்தனமளிக்கிறேன்.

மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாபாங்கு இவ்வருஷத்திலும் நன்றாய் உதவிசெய்திருக்கிறது. பாங்கின் நிர்வாகஸபையில் ஐக்கியசங்கப்பிரதிநிதிகள் முன்னிலும் அதிகப்பட்டிருப்பதால் ஐக்கியம் வலுத்து வருகிறது. நூற்றுக்கு 8½ யாயிருந்த வட்டியை 8 ஆகக் குறைத்திருப்பது சங்கங்களுக்கும் கடன் வாங்குபவர்களுக்கும் லாபகரமாயிருக்கிறது. சங்கங்களும் மெம்பர்களும் பங்குப்பணங்களும் அதிகப்பட்டவருவது ஐக்கியவளர்ச்சியைத்தாட்டுகிறது. ஐக்கியசங்கங்கள் மெம்பர்களின் முன் கடன் தீர்க்கவும் வியவசாயம் நடத்தவும் 4 லக்ஷ ரூபாவுக்குமேல் இவ்வருஷம் கடன்கொடுத்து உதவிசெய்திருக்கின்றன. வியவசாய சம்பந்தமில்லாத நெசவுசங்கங்கள் ரூபா 51000 விலைமதிப்புள்ள துணிகளையெய்தன. அதில் லாபம் 509 ரூபா கிடைத்திருக்கிறது. சென்ற ஜூன்மாதத்தில் விவசாயக்கைத்தொழில் ஐக்கியசங்கம் ஒன்று மேலூரில் ஸ்தா

*இது, ராமேசுவரத்தில் நாளிது 1924-ம் ஆண்டு ஜனவரி 19, 20-களில் கூடிய மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஐக்கியசங்கத்தின் 6-வது மஹாஸபையின் அக்கிராஸனரான இராமநாதபுரம் ஜில்லா கலெக்டர் ராஜபஹதூர் டி.வி. கிருஷ்ணமாசாரியர் செய்த பிரசங்கத்தின் சுருக்கம்.

பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விளைபொருள்களை வேறு பலபண்டமாக்கி விற்கவும், உழுதொழிலுக்குவேண்டிய எருக்களையுண்டாக்கி விற்கவும், உதவியாயுள்ளது. திண்டுக்கல்லிலும் மதுரையிலும் உள்ள கட்டட சங்கங்களுக்கு நீடித்ததவணைக்குப் பணம்சிடையாமையால் அவை விருத்தியடையவில்லை. கொடைக்கானல் உத்தியோகஸ்தர்சங்கம் தொடங்கிய ஒருவருஷத்துக்குள் அதன் பங்குப்பணத்தையும் தொகுப்பு (டிபாசிட்டு)த் தொகைகளையும் கொண்டு பார்பேசுஷியில்லாமல் நடந்து வருவது திருப்திகரமாயிருக்கிறது.

சென்றவருஷத்தில் சென்றல் பாங்கிலும், சில நகரபாங்குகளிலும் சமயோபகாரிதி பொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 4 வருஷம் முதல் 30 வருஷம்வரை வேண்டியவருஷங்களை முடிவாகக்கொண்டு மாதமாதம் செலுத்திவரும் தொகைக்கு ஹற்றுக்கு 5 வீதம் வருஷந்தோறும் வட்டிகூட்டிக் குறிப்பிட்டகாலத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாடு பொருள் தொகுப்பவர்களுக்கும் நெடுங்காலத்தவணைக்கடன் வாங்கவேண்டியவர்களுக்கும் அனுகூலமான பொதுநன்மையுடையது. இது மேன்மேல் வளரும்படி நீங்கள் எல்லோரும் முயற்சிக்கவேண்டும்.

இந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் 17483 ரூபா பங்குமுதலைக்கொண்டு 2½ லக்ஷம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து 10694 ரூபா லாபம் அடைந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

இவ்வாறாக ஐக்கியமுறை வளர்ந்திருப்பது உண்மையேயானாலும் இனிச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைநோக்கும்போது இது அற்பமாகவே தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட மஹாநாட்டுக்கூட்டங்களில் சங்ககாரியங்களின் குணதோஷங்களையாராய்வதே ஐக்கிய முன்னேற்றத்தைத் தூண்டுவதாம். இங்கேநடக்கும் ஆலோசனையின்பலனாகப் பிரதிநிதிகள் கிராமாந்தரங்களில் ஐக்கியஉணர்வை வளர்ப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த ஜில்லாக்களில் 100-க்கு 90 பேர் பயிரிடுபவராயிருந்தும் 100-க்கு 5 பேர்களே ஐக்கியமெம்பர்களாயிருக்கிறார்கள். ஜமீன் கிராமங்களில் இதிலும் குறைந்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணங்களை ஆராயவேண்டிய பூமி ஆளும் முறைகளைப்பற்றிப் பேசுவதில், பூமிக்குடையவர்களையாவது மேற்பார்ப்பவர்களையாவது இகழ்ந்ததாக நினைக்கக்கூடாது.

ஐக்கியமஹாசபை அக்கிராசனரின் பிரசங்கம். ௧0௫

ஐயன் கிராமக்குடிகள் முன்னுக்குவராமலிருப்பதற்கு வாரப்பிரிவே முக்கியகாரணம். இதைப்பற்றி ஸர். சேஷையசாஸ்திரிகள் நன்று பெழுதியிருக்கிறார்கள். இப்பாகவே கொழுப்பும் செழிப்புமுள்ள நிலங்களைத்தவிர மற்றநிலங்களைக் குடிகள் சொந்தமுயற்சியால் வளப்படுத்தி உயர்ந்தபயனை அடைவதற்கிடமின்றி வறுமைபடைந்து வருகிறார்கள். பூமிக்குடையவர் கிராமங்களை அண்ணியருக்குக் குத்தகைக்கு விடுவதாலும் குடிகளுக்குக் கஷ்டநஷ்டங்களுண்டாகின்றன. இப்படிப்பட்ட குடிகளிடம் ஐக்கியமுறைவளர்வது அரிதாயிருக்கிறது. இப்பொழுது சிவகெங்கை எஸ்டேட்டில் வாரப்பிரிவைமற்றி ரொக்கப்பணத்தீர்வை ஏற்படுத்திவருவது குடிகளுக்கு அநுகூலமாயிருக்கிறது. அதனால் அங்கு ஐக்கியமுறைவளர் இடமுண்டாகிறது. குடிகள் சகாயவட்டிக்குக் கடன்வாங்கிப் பயிரிடுகிறதொழில்களை நன்றாகச்செய்யவும் உரியகாலங்களில் கிஸ்தி செலுத்தவும் கூடும். இவ்வித அனுபவங்களை நான் விஜயநகரம் எஸ்டேட்டில் டிராஸ்டியாயிருந்தபோது பார்த்திருக்கிறேன். தீர்வைப்பத்தாக்குவதால் நிலங்களின் விலைமதிப்பும் அதிகப்படுகிறது. வாரப்பிரிவில் புள்ளியைப்பற்றிய தாவாவுமும், ஒழுங்கில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் தொந்தரவுமும், தானியத்தைக் கண்டுமுதல் செய்யமுன் அப்புறப்படுத்தவதும் அதனால் வியாச்சியங்களும் உண்டாகின்றன. கிராமஐக்கியசங்கங்களை நாட்டி அவற்றின் மேற்பார்வையில்விட்டு இவற்றை நீக்கவிடலாம். குளம் கால் மராமத்து முதலிய வேலைகளையும் அவர்கள் வசம்விட்டால் நியாயமாகவும் வீண்செலவில்லாமலும் செய்யக்கூடும். ஆகையால் இந்த ஐக்கியமுறையைப் பரவச்செய்வதற் குதவிசெய்யும்படி பூமிக்குடையவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிகள் கிணறுவெட்டிக்கொள்ளவும், கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொள்ளவும், ஒத்திநிலங்களைத் திருப்பிக்கொள்ளவும் வேண்டியதொகைகளை நீடித்த தவணைக்கடனாக வாங்கிக்கொள்ளச் செய்கரியமாதும்படி டிராஸ்டிபணங்களைச் சென்றல்பாங்கில் போட்டுவைக்க இடங்கொடுக்கும்படி டிராஸ்டி ஆக்கடை மாற்றுதல் நலமென்றெண்ணுகிறேன்.

பயிர்செய்பவர்கள் ஒவ்வொருவருஷத்திலும் 5, 6 மாதங்களில் செய்யும்வேலையின் பயனைக்கொண்டு வருஷமுழுவதும் ஜீவிக்கப்போதாமல் கஷ்டப்படுவதால் அவர்களுக்கு உதவித்தொழில்களாக ஆடு மாடு

வளர்க்கவும், பால் நெய் விற்கவும், காய்கறி கிழங்குவகை பயிரிடவும், தூணி, பட்டு, கம்பளி, கோணியல்கள் நெய்யவும், எண்ணெய்வகைகளை ளெடுக்கவும் வேண்டியவசதிகளை அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தக்கபடி யமையச் செய்யவேண்டும்.

தற்காலத்தில் தேசநன்மைக்கு வேண்டியவை : சங்கங்களின் மெம்பர்கள் வீண்செலவுகளைச் சரூக்கிப் பணம்சேர்த்துப் பாங்குகளில் போடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பாங்குகளைக் கிராமங்கள்தோறும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். கிராமவாசிகளைப் பாங்கில் பணம்போடுப்படி பழக்குவதற்கு ஐக்கியசங்கங்கள் வழிகாட்டவேண்டும்.

ராவ்பஹூதூர் ஏ. கே. ராஜாவையரால் ஊக்கத்தோடு நடத்தப்பட்டு வரும் கள்ளர்சங்கங்களின்நன்மை வளர்ந்துவருகிறது. இந்தக் கள்ளர்சங்கங்கள் கள்ளர்களுடைய பழையவழக்கங்களை மெள்ளமெள்ள விட்டு விடும்படிசெய்வதோடு அவர்களை நாகரிக ஜனங்களாகும்படி மாற்றிக் கொண்டும் வருகிறது.

இனி நாம் ஊக்கத்தோடு குடிகளை ஒத்துழைக்கும்விதிகளிலும் லாபகரமானதொழில்களிலும் தேடியபொருளைச் சிதறவிடாத செயல்களிலும் மிச்சம்பிடிக்கும்விதங்களிலும் டம்பச்செலவைத் தவிர்ப்பதிலும் நாணயம்தவறாமல் கடன்தீர்ப்பதிலும் பழக்கவேண்டியதோடு, மீந்த பணத்தைப் பாங்குகளில் வட்டிக்குப்போடாததால் உண்டாகும் நஷ்டங்களையும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும்.

நாகரிகமுள்ள பல தேசசங்கங்களிலும் இப்படிப்பட்ட பலவிஷயங்களையும் ஐக்கியசங்கங்களே விருத்திசெய்திருக்கின்றன. நாமும் அவர்கள் காட்டியவழியைப் பின்பற்றியொழுக்கினால் தேசத்தின் வறுமையைப் போக்கிச் செல்வப்பெருக்குடையவர்களாய்ப் பலவித நன்மைகளையும் அடையலாம்.

ஐக்கிய சங்க முறை.*

கனம் தங்கிய அக்கிராசனாதிபதியவர்களே! ஐக்கியநாணயச்சங்கங்களின் சகோதரப்பிரதிநிதிகளே! மற்றுமுள்ள என்னேசச்சகோதரர்களே!

பெருமைபொருந்தியதும் பொதுநலஊக்கத்தைக்கொண்டதுமான இம்மகாநாட்டின்கண் சிறியேனாய் என்னாற்கூறப்படுமீவ்யயங்களிற்குற்றமிருப்பினும் பெரியோர் பிழைபொறுத்துமன்னிக்கும்படிவணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1. நமது நாட்டின் தற்கால நிலைமை.

பொதுவாக நமதுநாட்டின் தற்காலநிலைமையை ஊன்றிக்கவனித்துப்பார்க்குமிடத்து வறுமைநின்று வருவாய்குறைந்து கஷ்டங்கள் மேலிட்டிருக்கின்றன. உண்ணாணவும் இருக்க இல்லமுமற்று எத்தனையோலகும் ஏழைஇந்தியர்கள் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அளவிறந்த இந்தியமக்கள் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக அந்நியநாடுகளான கானடா, பீஜி, தென்னாபிரிக்கா, பர்மா, இலங்கை, ரெங்கோன் முதலியநாடுகளுக்குக் கூலிகளாகச்சென்று அவஸ்தைப்படுகின்றனர். நாமோ உண்ணும்உணவைத்தவிர மற்றெல்லாச்சாதனங்களுக்கும் அந்நியநாடுகளையே எதிர்பார்த்தவண்ணமாய் ஏமாந்துநிற்கின்றோம். நமது நாட்டில் நிலையூன்றியிருந்த சிறுகைத்தொழில்முறைகளெல்லாம் கவனிப்பாரின்றிப் பாழடைந்துகிடக்கின்றன. கொஞ்சம் உயிருடன் ஜீவித்திருக்கும் வியவசாயத்தொழிலும் பரஸ்பரம் ஒற்றுமையில்லாததாலும் பணவருவாய்குன்றிவிட்டபடியாலும் நாள்டைவில் கூடுதலானதையை அடைந்துகொண்டேபோகிறது. சதந்தரவாழ்க்கையும்சதந்தரத்தொழில்முறைகளும்மறைந்துவிட்டன. அடிமைவாழ்க்கையும்அடிமைத்தொழில்முறைகளும் அதிகப்பட்டு உலாவிவருகின்றன. நமதுநாடோ ஏராளமான கிராமப்பிரதேசங்களைபுடையது. சுமார் 7½ லக்ஷம் குக்கிராமங்கள்

* இது, ராமேசுவரத்தில் நாளிது 1924-ல் ஜனவரி 19, 20-களில் நடந்த மதுரை ராமநாதபுரம் ஜில்லா 6-வது கூட்டுறவுமஹாநாட்டில், பெரிய குளம் தாலுகா வீரபாண்டி ஐக்கியநாணயச்சங்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீமத். V. M. மாசிச்சாமிபிள்ளையவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது.

மட்டும் இருப்பதாகப் புலனாகிறது. இந்தக் கிராமப்பிரதேசங்களில்தான் நமதுதேசிய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சாதனங்கள் மலிந்துகிடக்கின்றன. தொழில்செய்வவல்லவரும், ஏராளமானமுதிர்ந்த வியவசாயிகளும் நிரம்பியிருக்கின்றனர். ஆனால் இக் கிராமப்பிரதேசங்களில்தான் கிராமவாசிகள் நசங்குண்டு, தொழில்வலிமைகுன்றி, கவனிப்பாரின்றி, போதிபகல்வியுணர்வுமில்லாமல், பணப்புழக்கத்துக்குத் தகுந்தசாதனங்களு மில்லாமல், எளியநிலைமையோடு பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

2. கிராமங்களின் அஸ்திவாரம்.

கிராமங்கள் விருத்தியடைந்துவிட்டால் இந்தியாவே வறுமை என்ற பிசாசின்வாயிலிருந்து விடுதலையடைந்துவிட்டதெனச் சொல்லலாம். நமதுநாட்டை நாம் விருத்திக்குக்கொண்டுவர எண்ணுவோமானால் அது பணமின்றி முடியாது. நமதுநாயனரும் இதை உத்தேசித்தல்லவா,

“பொருளல்லவரைப்பொருளாகச்செய்யும்
பொருளல்லதில்லைபொருள்”

என்றார். ஆதலால், பணத்தை ஒன்றுசேர்க்கவேண்டும். அப்பணத்தை எம்மார்க்கத்தால் ஒன்றுசேர்க்கமுடியுமென்று நாம் ஆலோசித்துப்பார்ப்போமானால் ‘எத்தால்வாழலாம்; ஒத்தால்வாழலாம்’ என்ற மூதுரைப்படி ஜனங்கள் ஒன்றுமைபைக்கைக்கொண்டு நம்பிக்கைமிகுந்து ஒன்றுசேர்ந்தால்மட்டும் பணம் ஒன்றுசேர்க்கவேண்டியவேலை முற்றுப்பெறும். அப்பணத்தைக்கொண்டு சுருக்கமாய்ச் செலவுசெய்து உயிரையும் பொருளையும் சாப்பாற்றவேண்டிய நிலைமையில் தற்காலம் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதமாகச் சேர்க்கவேண்டிய பெரும் பொருளை ஏககாலத்தில் ஒன்றுசேர்ப்பதற்கு நாம் இப்பொழுதிருக்கிற நிலைமையில் தயாராகமுடியாதென்பது நிச்சயம். சிறுகச்சிறுகவே ஒன்றுசேர்க்கமுடியும். அப்படி ஒன்றுசேர்க்கவேண்டிய முதல்வேலை கிராமப்பிரதேசங்களில்தான் நடக்கவேண்டும். கிராமப்பிரதேசங்களில்தான் முன்னேற்ற அஸ்திவாரத்தைப் பலப்படுத்தவேண்டும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய மேல்நாடுகளில் இவ்வாறே சிறுகச்சிறுக ஒன்றுசேர்த்த பணம் இப்பொழுது மேலோங்கிப் பெருத்தநிதியாகத்

திரண்டிருப்பதால் அவர்கள் தாங்களடையவேண்டிய சுகங்களை எளிதாக அடைந்துகொள்ளத் தகுதியுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆமோ 'இல்லாரை எல்லாருமென்றால்' என்ற பழமொழிப்படி மற்றெல்லாத் தேசத்தார்களின் கைகளையும் எதிர்பார்த்தவண்ணமாய் ஏமாந்து தவிக்கிறோம்.

3. ஐக்கியநாணயச்சங்கங்களே சிறந்தசாதனம்.

வழுக்கலுள்ள சேற்றுப்பூமியில் நடந்து செல்வதற்கு ஊன்றுகோலானது எவ்வளவு அவசியமோ அதைப்போல வறுமைநிறைந்து கொண்டேபோகும் நமது தேசத்திற்கு ஐக்கியநாணயச்சங்கங்கள் மிகவும் அவசியமானவை. அதிலும் கிராமப்பிரதேசங்களுக்கு ஐக்கியசங்கங்களின் உதவி இன்றியமையாதசாதனம். இச்சாதனங்களைக் கைக்கொண்டு நம்மவர்களுக்குள் ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிற வேற்றுமைபைத்தொலைத்து ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்தி உலகவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சாதனமான பணத்தை ஒன்றுசேர்க்கவேண்டும். கிராமப்பிரதேசங்களில் தொழில்வலிமை வளர்ந்தேறுவதற்குரிய பணவீருத்திக்கும், நாணயமாற்றுதலுக்கும், மீந்தபணங்களை லாபத்துடன் சேர்த்து வைப்பதற்கும், தேவையானபோது சலபமானவழியில் பணம்பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கும் வேறு பொறுப்புள்ள தகுந்த சாதனங்கள் இல்லை யென்பது வெளிப்படை. ஆகவே ஐக்கியநாணயச்சங்கங்களே மேற்கண்ட வழிகளில் கிராமப்பிரதேசத்தை வீருத்திக்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சிறத்தசாதனங்களாகும்.

4. இப்போதுள்ள சங்கங்களின் நிலைமை.

கிராமவாசிகள் ஐக்கியசங்கங்களின் உதவியை இன்னும் அதிகப்பழக்கத்துடன் பெரும்பாலும் கைக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது 100-க்கு ஒன்றிரண்டு கிராமத்தார்களை கைக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களிலும் 100-க்கு ஒன்றிரண்டுபேரே இயக்கத்திற்கு கலந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கோ ஐக்கிய இயக்கத்தின் உணர்ச்சியே இன்னும் ஏற்படவில்லை. சந்தேகம் என்ற மாயப்பிசாசின்மயக்கில் அவர்கள் மூழ்கியிருக்கின்றனர். அம்மயக்கை நீக்கவே நாம் இங்கு ஒன்றுகூடி ஒற்றுமையென்ற ஆயுதத்தையும் அதற்கு உபபலங்களையும் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிற்க, நமது தற்காலக்கூட்டுறவையும் கொஞ்சம் கவனிப்போம். ஐக்கியஇயக்கத்திற்கு கலந்து அதில் மெம்பர்களாயிருப்ப

வர்களிலும் பெரும்பாலார் தங்கள்பொறுப்பும், சுதந்தரமும், இயக்கத்தின் சுபராவமும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற துணைச்சட்டங்களும் உத்தரவாதமும் அறியாதவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். சில கிராமவாசிகள் ஐக்கியசங்கங்களுக்குக் கிடைக்கும் கடன்கள் சர்க்காரிலிருந்தே கொடுப்புவதாய் நினைக்கிறார்கள். சில கிராமசங்கத்தார், சங்கம் தொடங்கியவுடனே செண்ட்ரல்பாங்குகளிலிருந்து ஏதேனும் ஒரு கடனைவாங்கி மெம்பர்களுக்குப் பட்டுவாடாசெய்துவிட்டுத் தவணைப்படி பணங்களை வசூலித்துச் செண்ட்ரல்பாங்காருக்கு அனுப்பாமல் தூங்கும் சுபாவத்தையுடையவர்களா யிருப்பதோடு தங்கள்சங்கம் தொடங்கியநோக்கமும் பயனும் அம்மட்டே என்று தவறாகக்கருதியும்விடுகின்றனர். நிர்வாகவிஷயமாய் அங்கத்தினர்களுக்குள் பொறாமையால் கட்சிப்பிரதிகட்சிகளுண்டாகிச் சில சங்கங்கள் உலைந்துவிடுகின்றன. சிலசங்கத்தார் சங்கத்தின்நோக்கமும் பயனும் சரியாய் அறிந்துகொள்ளமுடியாமல் தந்நலமேபெரிதெனநம்பி வாளாவிருந்துவிடுகின்றனர். ஐக்கியசங்கமானது மெம்பர்களின் முன்னேற்றத்தின்பொருட்டு மீதும் பணங்களைச்சேர்த்து வைக்கக்கூடிய ஒரு பொதுக்களஞ்சியம் என்ற உணர்ச்சி சங்கத்தார்களிற் பெரும்பாலாருக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. கிராமப்பிரதேசங்களில் வேறென்றயிருந்த தினசரி பணவருவாய்தரக்கூடிய கைத்தொழில் முறைகள் குன்றிவிட்டபடியாலும், கிராமவாசிகளில் 100-க்கு 98-பேர் வரை படியாதஇனத்தவராயிருப்பதாலும் அவர்கள் ஐக்கிய இயக்கத்திற்கலந்திருந்தும் அதன் உணர்ச்சிபற்றவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அதனால், கூட்டுறவுத்தத்துவத்தின் கோட்பாடுகள் இன்னும் கிராமப்பிரதேசங்களில் முழுதும் பலன் தந்துவிட்டதாக எண்ண இடமில்லை.

5. அவைகளின் நடவடிக்கை.

ஐக்கியநாணயச்சங்கங்களுக்குப் பணவருவாய்தரக்கூடிய பிரதான வழிகள் மூன்று. அவற்றுள் முதலாவது பங்குமூலநிரவியம் சேர்த்தல். இரண்டாவது டிபாசிட்டாகப் பணம்சேர்த்தல். மூன்றாவது: இவைகள் சங்கத்தின்வேலைக்குப் போதாவிட்டால் செண்ட்ரல் பாங்கார்டமிருந்து கடனாகப் பணம் பெற்றுக்கொள்ளல். இப்பணங்களைக்கொண்டுதான் சங்கத்தின் முழுநோக்கத்தையும் நிறைவேற்றி நாமும் அதனால் இன்றியமையாத சாதனங்களை யடைந்துகொள்ளக்கூடியவர்களா யிருக்கிறோம். இம்மூன்றுமுறைகளில் முதலாவதுமுறை சங்கத்திற்கு மிகவும் அத்தி

யாவசியமான பொறுப்பு. இரண்டாவதுமுறை சங்கம் பிறரை எதிர்பாராது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள லாயக்குடைய ஒரு சாதனம். மூன்றாவதுமுறை நமக்கு அவசியமாய்த் தேவையாயிருக்கும் பொழுது கடனைச் சுலபமான மார்க்கத்திற் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற ஒரு சிறந்த சாதனம்.

6. அவைகளின் குறைகள்.

இம்முறைகள் கிராமப்பிரதேசங்களில் பிரதம ஐக்கியசங்கங்களில் நடந்தேறுவதில் ஏற்படும் குறைகளைச் சற்று நிதானித்துப்பார்ப்போமானால் மெம்பர்களைப் பெரும்பாலார் பங்குத்தொகையின் பொறுப்பையும் உத்தரவாதத்தையும் அதன் சுதந்தரத்தையும் உணராதவர்களாகவேயிருக்கிறார்கள். அதைச் சிலர் கண்முடித்தனமாய், சுலபமான வட்டிக்கும் சௌகரியமானதவணைக்கும் பலவித சில்லறைச்செலவுகளில்லாமல் தங்களுக்கு ஐக்கிய சங்கங்களிற் கிடைக்கும் கடன்களைப் பெறுவதற்காகக் கொடுக்கும் ஒரு தக்க கமிஷனென்றே நினைத்துவிடுகின்றனர். தங்களின் பங்குத்தொகையானது சங்கத்தின்மூலதிரவியம் என்பதையும், தாங்களும் அதில் ஒருபங்குடைய முதலாளிகள் என்பதையும் உணருகிறார்களில்லை. ஆகவே, பங்குமூலதிரவியத்தின் பொறுப்பு கிராம ஐக்கியசங்கங்களில் இன்னும் அறியப்படாதிருப்பதால் பிரைமெரி சங்கங்களில் மூலதனம் பெருகுவதற்கு அதிக காலதாமத மேற்படுகிறது.

கிராமப்பிரதேசங்களில் மாத வரும்படியாவது, தினசரி வரும்படியாவது இப்பொழுது கிடையாது. வியவசாயிகளுக்கு மகசூல்காலங்களில் மட்டுமே வரும்படி ஏதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வரும்படியுள்ள காலத்திலேதான் ஒவ்வொரு மெம்பரும் தம் தம் குடும்பத்தின் சேஷாபிவிர்த்தியைக் கவனித்துப் பணம் மீத்தவைக்கவேண்டியவராயிருக்கிறார்கள். இதனால், பிரதம பிரைமெரி சங்கங்களில் மாத டிபாசிட்டாவது வீட்டு உண்டியல் டிபாசிட்டாவது பெறமுடியாதுபோகிறது. ஆறுமாதத்தக்கு ஒருதாம் மகசூல் காலங்களில் மட்டுமே டிபாசிட்டு வாங்கலாம். ஆனால் இப்போதிருக்கிறமுறையில், சங்கங்களில் கூட்டுறவின் கோட்பாடு மெம்பர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படாதிருப்பதால் ஆறு மாதத்தக்கு ஒருதாம் கூட டிபாசிட்டுப் பெறமுடிகிறதில்லை. கிராம வாசிகள் தங்களிடம் மீதம் பணங்களைத் தகுந்தபொறுப்புள்ளதும்

தர்மவட்டி சேர்வடையாமல் கிடைப்பதுமான ஐக்கியசங்கங்களில் டிபாசிட் செய்யவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு இன்னும் உண்டாகவில்லை. ஆகவே, சங்கங்கள் டிபாசிட் ந்தொகையின் மிகுதியைக் கொண்டு தங்களின் முழுநோக்கங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள ஐக்கிய உணர்ச்சி இன்னும் அதிகம் பரவாதிருப்பது ஒரு தடையாயிருக்கிறது.

வியவசாய மெம்பர்களுக்கோ அவசியம் கடன் வேண்டியிருக்கிறது. அதிகநிலமுள்ள வியவசாயிகளும் கடன்வாங்கியே தங்கள் தொழில்களை நடத்தவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால், கிராம வாசமுள்ள, வியவசாயத்தொழிலை மேற்கொண்ட எல்லாருக்குமே கடன் தேவையாயிருக்கிறது. கிராமப்பிரதேசங்களில் சங்கங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியிருக்கிறபணங்களைப் பங்குமூலமாகவும் டிபாசிட் மூலமாகவும் சேகரித்துக்கொள்ளும் காலம் இன்னும் வந்துவிடவில்லை. ஆதலால், பிரைமெரிச் சங்கங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியிருக்கிற பணங்களுக்குச் செண்ட்ரல்பாங்காரையே எதிர்பார்க்கின்றன. செண்ட்ரல்பாங்காரோ கிராமசங்கங்களுக்குக் கடன்கொடுப்பதில் அதிக அதைரியமுடையவர்களாகவேயிருக்கிறார்கள். கடன்கொடுக்கும் முறையிலும் அதிககாலதாமதமேற்பட்டுவிடுகிறது. ஒரு மெம்பர் கடன் எதற்காகவேண்டுமென்று உத்தேசித்தாரோ அந்தநோக்கமும் கடனைப்பெறும் காலதாமதத்தால் வியர்த்தமாய்ப் போய்விடுகிறது. சங்கமானது மெம்பர்களுக்கு முதன் முதல் ஒருதடவை ஒரு கடன்வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் அப்பால் சேரும் புதியமெம்பர்கள் சங்கத்தின் உதவியையடையச் சங்கமானது செண்ட்ரல்பாங்காருக்கு மறுகடன் ஸ்டேட்டுமெண்டு தயாரிக்கும்வரை காத்திருக்கவேண்டியவருகிறது. தனது அவசரமானகஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளச் சங்கத்தின் உதவியை நாடிவந்த அந்த மெம்பர் அதுவரை காத்துக்கொண்டிருக்க முடியாததால் கடன் கொடுப்பதற்காகவே காத்தக்கொண்டிருக்கும் சாங்கர்களின் தயவையே நாடுகிறார்கள்.

இப்போதுருக்கிறமுறையில் செண்ட்ரல்பாங்கில் கடன்வாங்க ஏற்படுத்தியிருக்கும் விதிகளாகிய சடங்குகளைச் செய்துமுடிப்பதற்குள் வீணான காலதாமதமும் சிரமமும் உண்டாகிறபடியால் மெம்பர்களுக்கு நல்லஉதவியு மில்லாமற்போய்விடுகிறது. சங்கவிஷயத்தில் ஊக்கங்காட்டும் பஞ்சாயத்தார்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதனால் அசிரத்தையும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. கிராமப்பிரதேசங்களில் சங்கம்தொடங்கியவுடனே

அச்சங்கமானது மெம்பர்கள் பிறரிடமும் சாங்கார்க ளிடமும் அநிக வட்டிக்கும் கொடுமையான ஒப்பந்தங்களுக்குமுட்பட்டு வாங்கியிருக்கிற பாரமான பழையகடன்களைத் தீர்க்கும்வேலைபே முத்தன்முதல் மேற்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. பளுநிறைந்த முன்கடன்களைத் தீர்ப்பதென்றால் சங்கம் நீடித்தகாலக்கடனையே கொடுத்ததவவேண்டியிருக்கிறது. மெம்பர் தன் குடும்பபோஷணக்கும் தன் தொழில்களைக் காலதாமதமின்றி முடித்துக்கொள்வதற்கும், சப அசபகாரியங்களுக்கும், சிஸ்திக்கும், பண்டிகைகளுக்கும் இன்னும் மற்றீட்டி விவகாரங்களுக்கும் ஏற்படும் செலவுக்காக அப்போதைக்கப்போது வாங்கும் சிறு சில்லறைக்கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படும் செலவைக் கழித்து மீதும்வருபடியே நீடித்தகாலக் கடன்களையடைக்க உதவுகிறது. ஆதலால் முன்கடன் தீர்க்கும் கடன்களெல்லாம் நீடித்தகாலக் கடன்களாகவே கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இக்கடனை மெம்பர்கள் வாங்கி, முன்கடனை யடைத்துவிட்டால் இடையில் அப்போதைக்கப்போது அவசியமான குறுகியகாலக்கடன்களும் மெம்பர்களுக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. இக்குறுகிய சில்லறைக்கடன்களுக்கு அதே மெம்பர் மறுபடியும் சங்கத்தின் தயவை நாடிவந்தால் அக்கடன்களைச் சங்கம் கொடுத்ததவமுடிக்கிறதில்லை. ஏனெனில், பிரைமெரிசங்கங்களில் பங்குமுலதிரவியம்சே அதிக காலதாமதமாகிறது. டிபாசிட்டோ கிடைப்பதில்லை. செண்டரல் பாங்காரோ ஒருதடவை கடன்கொடுத்து விட்டால் அதுதீரும்வரை சங்கங்களுக்கு மறுகடன் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிறார்களில்லை. ஒரு அவசரமான காரியத்திற்காகவாவது சங்கம் வசூலிவிருந்து கடன்கொடுக்கலாம் என்று உத்தேசித்தால், கணம் அவிஸ்டெண்டு ரெஜிஸ்தார் அவர்கள் வசூல்பணத்தைக் கடனை கொடுக்கக்கூடாதென்று சர்க்குலர் பிறப்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இச்சிறுசில்லறைக்கடன்களைப் பெறும்பொருட்டுச் சங்கத்திற்கேர்திருக்கும் மெம்பர்கள் பழையபடியும் அச் சாங்கார்களின் தயவையே நாடுகிறார்கள். அவர்களோர் முன்னுக்குப்பின் முரண் என்றபடி முன்புகொடுத்த அதிகவட்டிக்குமேல் இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதல்வட்டியும் கொடுமையான ஒப்பந்தங்களும் ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். இக் கடன் கொடுமையால் மெம்பர்களுடைய பழையகடன்கள் தீர்த்தபாடிக்கலை. மறுபடியும் நாள்வழியாய்க் கடன் பெருகிவிடுகிறது. சங்கமானது செண்டரல்

பாங்காரிடம் ஒரு நீடித்தகாலக் கடன்வாங்கி மெம்பர்களுக்கும் கடனாகக்கொடுத்துவிட்டால் அவ்வாயிதா தீரும்வரை மெம்பர்களிடமிருந்து தவணைப்பணங்களை வசூலித்துச் செண்ட்ரல்பாங்காருக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவேலையைத்தவிர மெம்பர்களின் முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு யாதொரு உதவியும் செய்யச் சக்தியற்றதாகவே யிருக்கிறது.

இவ்விஷயத்தில் நமக்குக் குறைகள் ஏன் உண்டாகின்றனவென்று சிந்தித்து ஊன்றிப்பார்த்தால் நமதுமுயற்சியின்குறைவே இவ்விதத்தொந்தரவுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறதென நன்குதெரியும். செண்ட்ரல்பாங்கு நமது சங்கங்களின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமதுசங்கங்களெல்லாம் ஒன்றாகடியேஇந்தச்செண்ட்ரல்பாங்கை ஏற்படுத்திகின்றன. செண்ட்ரல்பாங்குவேறு நாம்வேறு என்று சொல்வதற்கு எந்தவழியுமில்லை. நாமே செண்ட்ரல்பாங்காராக இருக்கும்போது நாம் அதைப்பற்றிக் குறைகூறிக்கொண்டிருப்பதில் யாதும் பயனில்லை பென்றேதெரிகிறது. ஆனால் நமது முன்னேற்றத்தில் அதிகக்கருத்துக் கொண்டு நமக்குத் தங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்பவெண்டுமென்ற அவாவோடுகூடிய நமதுசகோதரர்களான சிலதனிமெம்பர்கள் செண்ட்ரல்பாங்கின் நிதியைப்பெருக்க முன்வந்துள்ளார்கள். அவர்களை மெம்பர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதியே அதற்கும்நாம் அனுமதித்திருக்கிறோம். அவர்கள் நமக்கு அண்ணியர்களல்லர். நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தகுந்தபணவுதவியைச்செய்யமுன்வந்துள்ளநமது ஐக்கியசகோதரர்களென்பதை நாம் அழுத்தமாய் ரூபகந்தில்வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஐக்கியசங்கங்களுக்குத் தாயகமானையிடுகிற நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற செண்ட்ரல்பாங்கே, அதைக்காப்பாற்றவேண்டிய முழுப்பொறுப்பும் நமது சங்கங்களையே சார்ந்திருக்கிறது. நமது சங்கங்களின் முழுஊக்கமும் நமதுசகோதரர்களான தனிமெம்பர்களின் நம்பிக்கையும் இருந்தால்தான் செண்ட்ரல்பாங்கானது நீடித்துவளமுடியும். நாம் செண்ட்ரல்பாங்கை நமது சொந்தபாங்கென்று தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்டு அதன் வளர்ச்சியில் கருத்துவைத்து விட்டோமானால் நமது சங்கங்களும் சீக்கிரம் அபிவிருத்தியை அடையும். நாமே செண்ட்ரல்பாங்கின் விடவகாரங்களைத் தீர்மானிக்கவும் அதன் நிர்வாகம் வாவுசெலவுகளைத் தணிக்கைசெய்யவும் வருஷமொருமுறை செண்ட்ரல்பாங்கில் டீராசனபகட்டுகிறோம். அதில் நமது பிரைமெரிச்சங்கங்களே அளவு

கடந்தவாயிதாத்தவறின பாக்கிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நாம் வாயிதாக்கடந்த பாக்கிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதாலும் சென்ட்ரல் பாங்கு வேறு நாம் வேறு என்று எண்ணிச் சம்மாவிருந்து நிபிவதாலுமே சென்ட்ரல்பாங்கில் தகுந்த உதவியையடையக் கொஞ்சம் தடை ஏற்படுகிறது. விவசாயமெம்பர்களுக்கோ கடன் அடிக்கடி தேவையாயிருக்கிறது. உலகப்போக்கின் சபாவத்தை யொட்டித் திடீரென்று ஏற்படும் சம்பவங்களாலுண்டான கஷ்டத்தை நிகர்ப்பணம்வேண்டும். மேலும், அவர்களுக்கு அவசியமேரிட்டபொழுதெல்லாம் தொழிலை முடிக்கப் பணம் தேவையாயிருக்கிறது. “பருவத்தேபயிர்செய்” என்றும், “எண்ணிச்செய் செட்டை” ‘எண்ணுதேசெய் வேளாண்மையை’ என்று முள்ள பழமொழிகளின்படி ஏற்றகாலம்வந்தபோதும் சமயம் ஒத்துக்கொண்டகாலத்தும் சீதோஷணஸ்திதியை எதிர்பார்த்துச் சமயத்துக்குத்தக்கபடியெல்லாம் செலவழித்துத் தொழில்செய்யும் வன்மையுடையது விவசாயம். தவிரவும் விவசாயத்தொழிலுக்கு ஏற்ற தகுந்த சாதனங்களும் சாமக்கிரியைகளும் தண்ணீர்ச் செளகரியமும் இடவசதிகளும் செல்வாக்கும் ஒற்றுமையாக வேண்டும். இதை விளக்கக்கருதியே நமது ஓளவையாரும்,

“ஏரு மிரண்டுளதாய் இல்லத்தில் வித்துளதாய்
நீரருகே சேர்ந்த நிலமுளதாய் — நோகச்
சென்று வாவெளிதாய்ச் செய்வாரும் சொற்கேட்கில்
என்று முழுவே யினிது”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்விதமாக எல்லாச் சௌகரியங்களும் ஒருங்கேயமையப்பெற்ற விவசாயிகளைக் காணுதல் அரிதாகும். ‘ஒன்றி லார்க்கொன்றிலை’ என்ற முதுமொழியின்படி எவ்வளவு சௌகரியங்கள் அமையப்பெற்ற விவசாயியாயி நுந்தாலும் பணப்பழக்கமில்லாமல் தன் தொழில்களைச் செவ்வையுற நடத்த முடியாது என்பது பிரசித்தம்.

“குன்றேறியானைப்போர்ணைநற்றற்றன்னைத்தொன்
றுண்டாகச்செய்வான்வினை” — (திருக்குழள்).

யாதொரு அச்சமும் வருத்தமுமில்லாதபடி உயர்ந்த குன்றின்பேரில் இருந்துகொண்டிருப்பவன் பூமியில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று செய்கிற சண்டையை எப்படி இனிதிருந்து பார்ப்பானோ அதைப்போலத் தன்னிடம் பொருளைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் தன் தொழிலை முடிக்கிறதகுந்த ஆட்களைக்கொண்டு இனிமையாகவே தனது

தொழில்களை முடிக்கவல்லவனாவான் என்பது கருத்தி. ஆதலால் தொழில்முடிய உதவிசெய்வது பொருளே. அதிலும் நமது விவசாயத் தொழிலுக்குப் பணப்பழக்கமானது இன்றியமைபாதசாதனமாயிருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பணங்களைத் தற்போது விவசாயிகள் ஐக்கிய சங்கமல்லாத மற்றமார்க்கங்களில் அடைவதனால் உண்டாகும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் எண்ணத்தரமன்று. அந்த நஷ்டத்தைக் குறைக்கத் தகுந்த உதவிசெய்வன நமது ஐக்கியசங்கங்களே. அச்சங்கங்களில் இருக்கும் சிற்சில அசௌகரியங்களையும் சீக்கிரம் நிவர்த்தித்து விடவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

7. நிவர்த்திக்கவேண்டிய மார்க்கங்கள்.

(மெம்பர்களின் உணர்ச்சி அவசியமானது.)

பங்குமூலதிரயம் சீக்கிரம் பெருகுவதற்கு மெம்பர்களின் உணர்ச்சி மிகவும் அவசியமானது. சங்கமானது நிலையுன்றி வளர்ந்து தகுந்த பலனைக்கொடுக்கவேண்டுமானால் சங்கத்தின் மெம்பர்களுக்கு நல்லுணர்ச்சியும், சகோதரத்வமும், சுதந்தரநன்மையும், பிரஸ்பரஸூற்றுமையும், பொது விஷயங்களில் ஊக்கமும், சமூகக்கட்டுப்பாடும், புதிய விஷயங்களை யறிந்து கொள்ளும் மனோவிசாலமும் இருக்கவேண்டும். மெம்பர்கள் தங்கள் தனித்தொழில்களைச் செவ்வையாகச் செய்து அதனால் தகுந்த பலனைக் கைக்கொண்டு சபிட்சத்தை அடையவேண்டுமானால், கூட்டுறவுத்தொழிலின் வலிமையைக்கொண்டு நிலைநிறுத்தவேண்டும்.

“வினையால் வினையாக்கிக்கோடனனைகவுள்

யானையால் யானையாத்தற்று”

என்றார் வள்ளுவனார். ஒரு தொழிலை மற்றொரு பலம்பொருந்திய தொழிலின் உதவியைக்கொண்டு முடித்துக்கொள்வது எதை ஒக்குமென்றால் ஒரு யானையை வேறொரு பழக்கப்பட்ட யானையைக்கொண்டு பிணித்த தொக்கும். சங்கத்தில் சேர முன்வருபவர்களெல்லாம் சங்கத்தின் மூலதனத்தையும் காப்புநிதியையும் நாளடைவில் பெருக்கிப் பிறருதவியை ஏதிர்பாராமல் தங்களுக்குத் தாங்களே முதலாளியாகும் தத்துவத்தை உணர்ந்திருக்கவேண்டும். சங்கத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொருமெம்பரும் சங்கம் தமக்குச் சொந்தமான ஒரு பொதுக்கூட்டுறவுச்சாதன மென்பதை நன்றுணர்ந்திருக்கவேண்டும். சங்கத்தின் முன்னேற்ற விஷயத்திலும் சிர்வாக அமைப்பிலும் கண்ணுங்கருத்து மாயிருக்கவேண்டும்.

பொதுநல ஊக்கமும் தன்னலமறுப்பு முள்ள தகுந்த பஞ்சாயத்தார்களைக் கொண்டு சங்கத்தின் நிர்வாகத்தை யமைக்கவேண்டும். பெரிய சந்தரி, பணக்காரர் பாம்பர்யானவர் ஆகலால் அவரைத்தான் பஞ்சாயத்தாராக நியமிக்கவேண்டுமென்ற கண்முடித்தனமான கொள்கை யவர்களை விட்டு டொழியவேண்டும். கிராமப்பிரதேசங்களில் இவ்வித கொள்கைகள் அளவுகடந்திருக்கின்றன. அதனால் சங்கத்தின் அமைப்புச் சரியான மார்க்கத்தில் நிலைநிறுத்தப்படவில்லை. சங்கத்தில் சோமுன்வருபவர்கள் ஒரே ஒரு நோக்கத்தைமட்டும் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது குறைந்தவட்டிக்கும் கிராமமான நல்லதவினைக்கும் பல சில்லறைச்செலவில்லாமல் கடன்வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதே. இது, முழுவதும் பலன்தரத்தக்கதில்லையென்பதை அவர்கள் உரைவேண்டும். நமக்கு அவசியம்தேரிட்டபொழுது உதவவும் நமது தொழில்முறைகளைச் சீர்ப்பற முடிக்கவும் நமதுபணங்களைக் கூட்டுறவுக் களஞ்சியங்களில் சேமித்துவைத்துக்கொண்டால் அதனால் நமது தொழில் முட்டுப்பாடென்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். கட்சிபேதங்களும் ஜாதிமதவித்தியாசங்களும் சில்லறைச்சண்டைகளும் வீணானசெலவுகளும் அறவே யொழியும் கூட்டுறவுமார்க்கபோதனை அவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். இப்போதிருக்கிற நிலைமையில் கிராமப்பிரதேசங்களில் ஐக்கியஉணர்ச்சியை அதிகம் பாவச்செய்யவேண்டுமானால் இம்மகாநாட்டுத்திருவிழாவைப்போல ஒவ்வொருதாலாகாக்களிலும் ஒருமகாநாட்டுத்திருவிழாக் கூட்டிவைப்பதே ஒரு சிறந்த சாதனமாகும்.

8. போக ஏலச்சீட்டுகள்.

கிராமப்பிரதேசங்களில் டிபாசிட்டுப்பெறுவதற்குத் தடையாக இருக்கிற ஒருவிதக் கூட்டுக்கொள்கையுடைய போகஏலச்சீட்டுகள் நடைபெறுகின்றன. ஷே போகஏலச்சீட்டுகளை யேதாவது ஒரு தனிமனிதன் முதல்பிடிதாராயிருந்து நடத்துகிறான். அதில் சேரும் சீட்டுமெம்பர்களுக்குப் பணம்சேரும் முறைமையில் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு முடிவில் ஒருவேளை பணத்துக்கும் நஷ்டம்வந்து கோர்ட்டி வாசலுக்குப் போகும்படியும் நேரிடுகிறது. அந்தப் போகஏலச்சீட்டுகளைப் பிரதம பிரைமெரிச்சங்கங்கள் முதல்பிடிதாராயிருந்து லெகுவானமார்க்கத்தில் மெம்பர்களுக்கு லாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய முறையில் நடத்தலாம். இம்முறைகளை நடத்தப் பிரதமசங்கங்களில் சட்டம்

ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அநேக கிராமசங்கங்கள் இம்முறையையும் கைக்கொள்ளவில்லை. இம்முறைகளைச் சங்கங்கள் கைக்கொள்ளாமால் சங்கத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இதுவும் ஒரு தகுந்த சாதனமாயிருக்கும்.

9. இதர பொதுப்பணங்கள்.

இதைத்தவிர ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமத்துக்குச்சொந்தமான பொதுப்பணங்கள் அதாவது கோவில் உண்டியல் நிதி, தரகு, மகமை குத்தகை, போகப்பிடித்தம், சமுதாயவரும்படிகள், கிட்டங்கிக்குத்தகை முதலிய பல பொதுவரும்படிகள் பொதுச்செலவுக்காகக் குடிகளால் ஒதுக்கவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வரும்படிகள் ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகளுக்குமுன்புவரை நிலைத்திருந்த நமது நாட்டு நகரசங்கங்களாலும், தொழிற்சங்கங்களாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள் என்பது புலனாகின்றது. ஆனால் அச்சங்கங்கள் நாளடைவில் இருந்திடும் தெரியாமல் மறைந்துபோகவே அவ்வரும்படிகள் மட்டும் நிலைத்து அவ்வூரில் பெரியவாக்காளராக இருக்கும் ஒரு தனிமனிதருடைய பொறுப்பில் இருந்து வருகின்றன. இப்பணங்களை கிராமபாங்கு என்று சொல்லப்படும் கிராமாந்தா ஐக்கியசங்கங்களில் ஒரு டிபாசிட்டாகப் போட்டுவைத்துக் கிராமப் பொதுக்காரியங்கள் நிறைவேற்றவேண்டிய காலங்களில் மட்டும் எடுத்துச்செலவுசெய்துகொள்ளலாம். அந்தப்பணத்துக்கு எவ்வித பயமுமில்லை. லாபமுமுண்டு, நமது ஐக்கியசங்கங்கள் இது விஷயங்களில் ஒரு கிராமபாங்கைப்போல உதவிசெய்யக்கூடியதாயிருக்கும். இவ்வரும்படிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்கூட வருஷாந்தாத்திற்குள் சேர்க்கூடிய பொதுப்பணம் குறைந்தபடியும் 1000 ரூபாய்க்குக் குறையாது. இப்பணங்களை நமது ஐக்கிய சங்கங்கள் டிபாசிட்டாகப்பெற்று விட்டால் நமது எல்லா நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு இதுவும் ஒரு தகுந்த சாதனமாயிருக்கும்.

10. பஞ்சாயத்தார்களின் உற்சாகம்.

பஞ்சாயத்தார்களின் உற்சாகம் அதிக பலம் தரத்தக்கது. மெம்பர்களுக்கு ஐக்கிய இயக்கத்தில் அதிக உணர்ச்சியையும் திருப்தியையும் உணர்ச்சியுடையவர்கள் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பஞ்சாயத்தார்களே. சரியான பஞ்சாயத்தார்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்தான் சங்கத்தின் அமைப்பும் உபயோகமும் பயன்படும். பஞ்சாயத்தார்

களுக்குச் சங்கமுன்னேற்ற விஷயத்தில் அதிகச் செல்வாக்கும் உற்சாக முயற்சியும். அவர்கள் சங்கத்தின் முழுவிவகாரத்திலும் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கவேண்டும். சங்கத்தைப் பலவழிகளிலும் முன்னேற்றச்செய்யவேண்டியவர்கள் பஞ்சாயத்தார்களே. அவர்கள் கூட்டுறவுத்தொழிவின்றி மூலத்தக்தவர்களில் நன்றாய் உணர்ச்சிபெற்றவர்களாகவே இருக்கவேண்டும்.

“செய்வினைசெய்வான்செயன் முறையவ்வினை

யுள்ளறிவான்உள்ளங்கொளல்”

என்றார் நமது பெருநாவலர். அதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்ய மேற்கொண்டவர் அத்தொழிலின்முறைகளைப் பூரணமாயறிந்தே செய்ய முன்வரவேண்டும். ஐக்கியத்தொழிலில் வல்லமையமையப்பெற்ற பஞ்சாயத்தார்கள் சங்கத்தின் நிர்வாகவேலையில் அமையப்பெற்றால் பொன்மலர் இயற்கையழிசேரடி வாசனையையும் அடைந்துவிட்டால் எவ்வாறு பெருமையுற்றமோ அவ்வாறே அந்த ஐக்கியசங்கமும் அதிகப்புகழையும் மேம்பாட்டையும் அடையும். ஆதலால் இது விஷயங்களில் தேர்ந்த பஞ்சாயத்துமெம்பர்கள் மற்றவர்களுக்குப் பங்குமூலதிரவியத்தின் பொறுப்பையும் கடன்களின் உத்தரவாதத்தையும் எடுத்துச்சொல்லி நமது முதல்வேலை பணம் ஒன்றுசேர்ப்பதே என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டவேண்டும். மெம்பர்களுக்குக் கடன்கொடுக்கும் விஷயங்களில், கடனின் சகாயத்தை விரும்புகிற மெம்பர் அதனால் தொழிலிவிருத்தி செய்கிறாராவென்றும், அத்தொழிலினால் கிடைக்கும் ஊதியம் கிரமமானது தானாவென்றும் சங்கத்தின் கடனை அத்தொழிலினால் கிடைக்கும் ஊதியத்திலிருந்து அடைக்கமுடியுமாவென்றும் முதலில் தெரிந்துகொண்டு கொடுக்கும் கடனின் சகாயத்தால் தொழிலிவிருத்திசெய்து அதனால் கிடைக்கும் லாபத்திலிருந்து இக்கடனை அடைக்கும்படியான இயல்புள்ள சாரியங்களுக்குமட்டுமே கடன்கொடுப்பதில் அதிகதாராள நோக்கத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

11. கூட்டுறவுக்கல்வி.

“விலங்கொடுமக்களையரிலங்குநூல்

கற்றாரோடேனையவர்”

என்ற தமிழ்மறையின்படி நமது ஐக்கிய சங்கங்கள் தழைத்தோங்கக் கூட்டுறவுக்கல்வி மிகவும் அவசியமானது. இனிமேலாவது, குடும்பபாபங்களை நிர்வகிக்கத் தயாரிக்கக்கொண்டிருக்கும் புள்ளிமாணவர்

களுக்கு இக்கல்வியையும் ஐக்கியத்தின் உண்மையுணர்வையும் ஐக்கிய சங்கங்களின் துணைச்சட்டங்களையும் இளமையில் போதித்தால்தான் அவர்களாஹு ஐக்கியர்கள் என்ற ரூபத்தோடும் தொனியோடும் வெளியேறி ஐக்கிய இயக்கத்தில் ஈடுபட முன்வரமுடியும். அதனால் ஐக்கிய இயக்கமும் அநிசமேம்பாட்டையடையும். ஆதலால் ஐக்கியம் என்ற அமிர்தத்தை இப்பொழுதே பள்ளிமாணவர்களுக்குக் கட்டாயமாக்கப் புகட்டிவிடவேண்டும். இதனால் ஐக்கிய இயக்கத்தின் உண்மையான சொரூபம் வெளிப்பட்டுத் தாண்டவமாடி வறுமைபைநசுக்கி வருவாயை மிகுதியாக்கும். பிரதம பிராமெரிசங்கங்களும் அதனால் மேன்மையடைந்து இன்னும் அநேக சகோதரசங்கங்களை உண்டுபண்ணும்

12. முடிவுரை.

நான் ஏதோ என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் கூட்டுறச்சங்கங்களின் சில விஷயங்களைப்பற்றி அதிகதூரம் உளறிக்கொட்டிவிட்டேன். முடிவுக்குவாவேண்டியது ஒன்றே பாக்கியிருக்கிறது. விரிவஞ்சி அதையும் கூறிவிடுகிறேன். பெரியோர் பிழைபொறுப்பாராக.

நாம் அகங்காரம் என்ற கொடிய அசுரன் நம்மை அணுகாதபடி ஊக்கம் என்ற வாளாயுதத்தைக் கைக்கொண்டு ஒற்றுமை, சுதந்தரம், பொதுநலம் என்ற தேவியை வணங்கித் துணைகொண்டு தளர்ச்சி, வேற்றுமை, துவேஷம், அழக்காறு, காமம், பொய் இவைகளை அறவேவெட்டித்தள்ளவேண்டும். நாமனைவரும் ஒன்றுகூடிக் கூட்டுறவென்ற கோடாலியின் வலிமைகொண்டு ஒருவராலும் பிளக்கமுடியாதிருக்கும் தரித்திரம் என்னும் கட்டையைத் துண்டிதுண்டாகப் பிளந்தேறியவேண்டும். வாக்குநாயகம் சயஉதவி சிக்கனம் என்ற திரிகளில் கூட்டுறக்கல்வி என்ற நெய்யைச்சொரிந்து செல்வமாகிய தீப்பிரகாசத்தைக் கொழுந்து விட்டெரியும்படி செய்யவேண்டும் நாம் அனைவரும் அத்யந்த விசுவாசத்தோடும் அந்தரங்கமான நல்ல சபாவத்தோடும் நம்மைப்படைத்த கடவுளுக்குமுன் வெட்கமின்றிக் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டுமே என்ற திகிலோடும் தாராள நோக்கத்தோடும் சமசுதந்தாத் தோடும் கூட்டுறவுச் சாதனங்களைக்கைக்கொண்டு லொகிக ஆசாரவாழ்க்கைக்குத்தேவையான பொருளைச் சம்பாதிக்க முயற்சிசெய்யவேண்டும். எல்லாம்வல்ல கடவுள் இந்தியமக்களுக்கு அருள்பாலிப்பாராக. சுபம்.

(வேண்டாழிசைவகை.)

131. போதார் நறும்பிண்டிப் பொன்றார் ¹மணியணையான்
தாதார் மலரடியைத் தணவாது வணங்குவார்
தீதார் வினைகெடுப்பார் ²சிறந்து.

(வேங்கலிப்பாவகை.)

132. நாகினம்பூம் பிண்டிக்கீழ் நான்முகனாய் வானிறைஞ்சு
மாகதஞ்சேர் வாய்மொழியான் ³மாதவர்க்கு மல்லார்க்கும்
தீதகல வெடுத்துரைத்தான் சேவடிசென் றடைந்தார்க்கு
மாதயரந் தீர்த லெளிது.

(கலிவேண்பாவகை.)

133. பண்டகொண்ட வரிவண்டும் பொறிக்குயிலும் பயில்வானு
விண்டகொண்ட வசோகின்கீழ் விழுமியோர் பெருமானைக்
கண்ணுலு மனத்தாலு மொழியாலும் பயில்வார்கள்
விண்ணுளும் வேந்தரா வார்.
134. அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக முவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசுறப் பவரே.
135. போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் தன்னு வோரே.
136. சீயஞ் சமந்த மாசறு மணியணை
மேய வரவோன் சேவடி
வாயின் வாழ்த்த வானுல கெளிதே.
137. நவைக்கணம் வீய நன்னூ லாய்ந்து
சேட்டலர் விராய மோட்டார் பிண்டி
நன்னிழன் மேயோன் சேவடி
துன்னினர் துன்னலர் துகட்டிரும் ⁴பிறப்பே.
138. உலகுடன் விளக்கு மொளிகிள ரவிர்மதி
⁵மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை

(131) யாப். வி. 66: ¹மணியணிப்புனல். ²சென்று. (132, 133) ஐடி
85. ³வாசவர்க்கு. (134) ஐடி. 8. யாப். கா. உறுப். 5; இலக். வி. 714. (135) ஐடி
63; யாப். கா. உறுப். 5. இலக். வி. 714. (136) ஐடி. 11. (137) ஐடி. 95.
⁴பிறப்பதே. (138) ஐடி. 52; யாப். கா. இலக். வி.

முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
 ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
 யறிவுசே ருள்ளமொ டருந்தவம் புரிந்து
 துன்னிய மாந்த ரென்ப
 பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.

(சீத்திரக்கா).

139. ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றின்
 ஈரறம் பயந்த நான்முக வண்ணல்
 மூவகை யுலகிற்கு மொருபெரும் கடவுள்
 நால்வகை யோனியு ளிருவனை கடிந்து
 முந்நெறி பயந்த செந்நெறி யொருவன்
 நால்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பும்
 ஒன்ற வுரைத்த முக்குடைச் செல்வன்
 ஈரடி பரவின ரென்ப
 பேரா ின்னெறி பெறுகிற் போரே.

(எழுகூற்றிருக்கை.)

140. ஒருபொருட் கிருதுணி புரைத்தனை யொருகால்
 இருபிறப் பாளர்க்கு மூவமிழ் தாக்கி
 ஈரறம் பயந்த வேராரு ளாழியை
 இருமலர் நெடுங்க ணரிவையர் தம்மொடு
 மூவகை யுலகி னால்வகைத் தேவரும்
 மும்மையி னிறைஞ்சு மீரடி யொருவனை
 இருவனை பிரித்து மூவெயின் முருக்கி
 நாற்கதி தவிர்த்த வைங்கதித் தலைவ
 நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழவ
 இருகுண மொருமையிற் நெறிவுறக் கிளந்த
 இருசுடர் மருட்டு முக்குடைச் செல்வ
 நால்வகை வருணமு மைவகைக் குலனும்
 மாறறி மாந்தர்க் கறிவுற வகுத்தனை
 ஐந்திற நறுமலர் முன்னுற வேந்தி
 நாற்பெரும் படையொடு மும்முறை வலங்கொண்
 டிருகையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
 அரசர் நெருக்குறாஉ முரசமுழங்கு முற்றத்

திருநிதிப் பிறங்கலொ டிமையவர் சொரிதலின்
முருகயர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவரின்
ஐவகை விழவு மையற வெய்தினை
ஆறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கியம்பினை
எழுநயம் விரித்த திருமறு மார்பினை
அறுபொரு ளறைந்தனை யைம்பத மருளினை
நான்குநின் முகமே மூன்றுநின் கண்ணே
இரண்டுநின் கவரி யொன்றுநின் னசோகே
ஒருதன்ஊயை யிருதிமத்தினை
முக்குணத்தினை நால்வகையினை
ஐம்பதத்தினை யறுபிறவியை
ஏழகற்றிய மாதவத்தினை
அரிமருவிய மணியணையினை
வளர்க்கிரொளி மண்டலத்தினை
அதனால்,
மாகெழு நீழற் கேவலந் தோற்றிய :
ஆதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
திதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(கூடசதுர்த்தம்.)

141. கருமால் வினைகன்கை யேறிச் செடிசெய்து காறடப்போ
யருமா நிரயத் தழுந்துதம் கஞ்சியஞ் சோதிவளர்
பெருமான் மதிதெறு முக்குடை நீழற் பிணியொழிக்குந்
திருமா றிருந்தடிக்க காளா யொழிந்ததென் சிந்தனையே.
142. செருவினை வைவேற் நிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
ஊருவினை யொண்போ துறுநின பாதங் குறைவறியாக்
கருவினை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவினை யாடுங் கனவரை யாதச் சினவானே.
143. முான்று சென்று வட்டின
நிரந்த பிண்டி நீழலுள்
பரந்த சோதி நாதனெம்
அரந்தை தீர்க்கு மண்ணலே.

144. கயற்கருங்க ணந்நலார்
முயக்கநீங்கி மொய்ம்மலர்
புயற்புரிந்த புண்ணியர்க்
கியற்றுமின்க ளீரமே.
145. பொங்கு சாமரை தாம்வீசச்
சிங்க பீட மமர்ந்தவெங்
கொங்கு சேர்குளிர் பூம்பிண்டிச்
செங்க ணுனடி சேர்மினே.
146. போது விண்ட புண்ட ரீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
ஆதி நாத ராய்ந்த நூலின்
நீதி யோதி நின்மி னீடு.
147. வினையைத் தான்மிடைந் தோட்டிரீர்
அனகத் தானருள் காண்குறிற்
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே.
148. உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமாண்
டிலக மாய திறலறி வன்னடி
வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி னுற்றவும்
தொழுவ ரெல்வினை நீங்குக வென்றியான்.
149. ஆதி யானற வாழியி னுனலர்ச்
சோதி யான்சொரி பூமழை யான்வினைக்
காதி வென்ற பிரானவன் பாதமே
நீதியா னினை வாழிய நெஞ்சமே.
150. போதுறு முக்குடைப் பொன்னெயி லொருவன்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தீதுறு தீவினை யிலரே.
151. துங்கக் கனகச் சோதி வளாகத்
தங்கப் பெருநூ லாதியை யாளும்
செங்கட் சினவேள் சேவடி சேர்வார்
தங்கட் கமருந் தண்கட னுடே.

152. முருகவீழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையேர் புடைவரவே
வருசினனா ருமறைநூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவீனபோய் விழமுறியா வெதிரியசா தியையெறியா
நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவர்சோ தியினிடையே.
153. இந்திரர்க ளேத்தமடி யீண்டுயிர்க ளோம்புமடி
வெந்திறல் ஞாயிற்றெழில் வீவிலொளி வெல்லுமடி
மந்திரத்தி னேதுமடி மாதயரந் தீர்க்குமடி
யந்தரத்தி ஞயவிதழ்த் தாமரையி னங்கணடி.
154. கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடையிசை
கடிநறுமீலர் சொரிவனவுள கடிமதினுள கவரியுமுள [யுள
அடிவழிபடு மமரருமுள ருளகழி யொ டரியீணையுள
இடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதினிதவ ரதுதுறவுமே.
155. பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரீணமேற் படிவா யொரு சூவுலகுங்
கணியா துணருங் கவினார் சீலமா மடவாள் கணவா
அணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே.
156. திருகிய புரிசூழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிசூல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையும்
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
நனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுவ
ரமரொளி யமருலகே.
157. கரிமருவு கடிமதிவி னிடிகொடிக டிசைதடவு கடுமை யினதாய்த்
திருமருவு பெருவிழுவொ டமரர்குமு வொழுகுதொழு செழுமை வழுவா
தருமரபி னரபதிக ளணிகிளரு மணிமகுட முற மறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவர்மலி குருசி னகரே.
158. அழலணங்கு தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து
நீழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும்
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்று மாயிற்
றொழலணங்கு மன்புடையார் குழொளியும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்
[தே.

159. கங்கணக்கைப் பைந்தார்க் கனைகழற்காற்
 கருவரைபோ னீண்டமார்பிற் காமர்கோலம்
 பொங்கிய சாமரை பொற்ப வேந்திப்
 புடைநின் றியக்கர்கள் போற்றி வீசச்
 சிங்கஞ் சமந்துயர்ந்த வாசனத்தின்மேற்
 சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
 அங்கம் பயந்த வறிவனாகிய வறப்படைமூன்
 றாய்ந்தானடி யடைவா மன்றே.
160. படையொன்று மில்லை யணியில்லை சுற்ற
 மதுவில்லை பற்று மினியொன்
 றடைகின்ற தில்லை யமிழ்துண்ட தில்லை
 யறிவொன்று மெண்ணி யறியார்
 புடைநின்று நான்ற மணிமாலை போக
 நிலவீச மாக முறுநீள்
 குடையொன்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று
 முடையார்க்கி தென்ன குணனே.
161. சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
 சொரியு மாமலர்த் தூமழை யுளதேற்
 காதி வென்றதொர் காட்சியு முளதேற்
 கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
 பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
 பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
 ஆதி மாதவர் தாமரு குளரேல்
 அவரை யேதெரிந் தாட்படு மனனே.
162. கடுநாக மதனடக்கி நெடுநீர்ப் பொய்கைக்
 கடிமலர் வேயந் துலகளவும் பரந்துகந்த
 நெடுமாலை நறுமுடிமேல் வைத்தி யேனு
 நின்னையே போனயக்க நின்ற ரெல்லாம்
 கொடுமாலை வினையரக்கர் குறம்பு சாயக்
 குளிரினம்பூம் பிண்டிக்கி முமர்ந்த கோமான்
 தடுமாற்றற் தலைப்பிரிக்குஞ் சரண மல்லாற்
 றலைக்கணியா னென்றுரைத்த றகவோ வாழி.
163. கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு கூடி நீடு மோடை நெற்றி
 வெங்கண் யானே வேந்தர் போந்து வேத கீத நாத வென்று நின்று தாழ

அங்க பூர்வ மாதி யாய வாதி நூலி நீதி யோது மாதி யாய [னே.
செங்கண் மாலை மாலை¹ காலைசேர்நர் சேர்வர் சோதி சேர்ந்த சித்தி தா.

164. அனவரத மமர ரரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபால்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிச
தரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபால்
சினவரன பெருமை தெரியினிவை பவன திருவிரவு கிளவி
தெளிரு மொழியளவு சிவபுரம தடைத றிடனே.

(நேரிசையோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.)

165. முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கிழ் முனைவனாய்
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்தறு ²காவதம் பகைபசி பிணிகீங்க
உத்தமர்க டொழு ³தத்த ³வொளிர்வரைபோற் செவ்வியோய்! (தாவு)
எள்ளினத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த வுன்னையே ⁴யுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டு ஞுறையென்றல் விழுமிதோ ;
குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தத் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு ஞுறையென்றல் பெருமையோ;
விடத்தகைய வினைகீக்கி வெள்வளைக்கைச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலினையார் வணக்கரின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுதின் தருதியோ. (தாழ்சை)
எனவாங்கு (தனிச்சொல்)
⁵எனைத்துணையையாயினு மாகமம் றுன்கட்
டினைத்துணையுத் தியவை யின்மையிற் சேர்தம்
வினைத்தொகையை லீட்டுக வென்று. (சரிதகம்)

(அம்போதாரங்கவோத்தாழ்சைக்கலிப்பாவகை.)

166. அலைகடற் கதிர்முத்த மணிவயிர மவையணிந்து
மலைபுறைமா சுமந்தேத்து மணியிணைமேன் மகிழ்வெய்தி

(163) யாப். வி. 25; யாப். கா. உறுப். 13; இலக். வி. ¹காலை மாலை சென்று.

(164) ஐடி. 94, (165) ஐடி. 82, இலக். வி. 738. ²திசையினத்தும். ³ஒளிவரை
செல்லியோய். ⁴உயிர்த்துணையென் ⁵அனைத்துணை. (166) யாப். வி. 83,

யோசனையும் திருநகரு ளுலகொருமூன் றுடனேத்த
 ஈசனையா மினிதமர்ந்தம் கிருடிகட்கு மிறையவர்க்கும்
 அருளறமே யறமாக வயலார்கண் மயலாக
 இருளறநன் கெடுத்தியம்பி யிருவினைகள் கடிந்திசினேப்! (தரவு)
 துன்னாத வினைப்பகையைத் துணிசெய்யுந் துணிவினையாய்
 இன்னாத பகைமுனைபோ லெரித்தடக்கு நினைப்பினால்
 இருளில்லா வுணர்வென்னு மிலங்கொளியா லெரித்தனையாய்
 அருளெல்லா மடைந்தெங்க ணருளுவதுன் னருளாமோ ;
 மதிபுரைமுகக் குடைநீழன் மகிழ்வெய்தி யடைந்தோரைக்
 கதிபொருதக் கதிர்வரைமேற் கதிர்பொருத முகம்வைத்துக்
 கொன்முனைபோல் வினைநீங்கக் குளிர்நிழற்கண் மகிழ்த்தனிர்போல்
 நின்மினீ ரொனவுரைத்தல் நிருமலநின் பெருமையோ ;
 மனைதுறந்து வனம்புகுமின் மலமறுக்க லுறுவீரோல்
 வினையறுக்க லுறுவார்க்கு விழுச்செல்வம் பழுதென்றிங்
 கலகில்லாப் பெருஞ்செல்வத் தமராசர் புடைசூழ
 உலகெல்லா முடன்றுறவா வுடைமையுநின் னுயர்வாமோ ; (தாழிசை)
 அரசரு மமரரு மடிநிழ லமர்தர
 முரசுகி ரிமிழிசை முரணிய மொழியினை ; (அராகம்)
 அணிகிள ரவீர்மதி யழகெழி லவீர்சுடர்
 மணியொளி மலமறு கனலி நின்னிறம் ;
 மழையது மலியொலி மலிகட லலையொலி
 முழையுறை யரியது முழக்க நின்மொழி ; (பேரெண்)
 வெலற்கரும் வினைப்பகை வேரொடும் வென்றனை ;
 சொலற்கரு மெய்ப்பொருண் முழுவதுஞ் சொல்லினை ;
 அருவினை வெல்பவர்க் கரும்புணை யாயினை ;
 ஒருவினை யாகி யுலகுட னுணர்ந்தனை ; (இடையெண்)
 உலகுட னுணர்ந்தனை ; உயிர்முழு தோம்பினை ;
 நிலவுறழ் நிறத்தினை ; நிழலிய லிபாக்கையை ;
 மாதவர் தாதையை ; மலர்மிசை மகிழ்ந்தனை ;
 போதிவர் பிண்டியை ; புலவருட் புலவனை ; (சிற்றெண்)
 எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)
 அருளுடை யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
 இருளறு திகிரியொடு வலம்பரித் தடக்கை
 ஒருவினை வேண்ட விரும்பற் கொடுத்த

நந்தி மால்வரைச் சிலம்ப னந்தி

ஒற்றைச் செங்கோ லோச்சிக்

கொற்ற வெண்குடை நிழற்றுக் வெனவே.

(சுரிதகம்)

167. பிறப்பென்னும் பிணிநீங்கப் பிரிவரிய வினைக்கடலை
அறப்புணையே புணையாக மறுகரைபோய்க் கரையேறி
இறப்பிலநின் னருள்புரிந்தாங் கெமக்கெல்லா மருளினையாய்
மறவாழி யொளிமழுங்க மனையவர்க்கு முனையவர்க்கும்
அறவாழி வலனுயரி யருணையே யருளியேயாய்!

(தரவு)

அருளெல்லா மகத்தடக்கி யடிநிழலை யடைந்தோர்க்குப்
பொருளெல்லா நீவிளங்கப் புகரில்லா வகையினால்
இருளில்லா ¹வியன்ஞான மியம்புவதுன் னரியலாமோ;
தீதில்லா நயமுதலாத் திருந்தியநல் லளவைகளாற்
கோதில்லா வரும்பொருளைக் குறைவின்றி யறைந்ததற்பின்
பேதில்லா ²வியற்காட்சி யருளியதுன் பெருமையோ;
துணையில்லாப் பிறப்பிடைக்கட் டியரெல்லா முடனகலப்
புணையில்லா வுயிர்கட்குப் பொருளில்லா வருளினால்
இணையில்லா ³வியலொழுக்க யிசைத்ததுநின் னிறைமையோ.

(தாழிசை)

அருள்புரி திருமொழி யமரரு மாசரு

மருள்வரு மனிதரு மகிழ்வுற வியம்பினை;

(அராகம்)

பூமலர் துதைந்த பொழிலணி கொழுநிழற் றேமல ரசோகினை;

தூமலர் விசும்பின் விஞ்சையர் பொழியு மாமலர் மாரியை; (பேரெண்)

காமரு கதிர்மதி முகத்தினை;

சாமரை யிடையிடை மகிழ்ந்தனை;

தாமரை மலர்புரை யடியினை;

தாமரை மலர்மிசை யொதுங்கினை;

(இடையெண்)

அறிவனைநீ; அகிசயநீ, அருளினைநீ, பொருளினைநீ;

உறுவனைநீ; உயர்வினைநீ; உலகினைநீ; அலகினைநீ;

(சிற்றெண்)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

இனையை யாதலின் முனைவருண் முனைவ

நினையுங் கால நின்னடி யடைதும்

ஞானமும் காட்சியு மொழுக்கமு நிறைந்து

துன்னிய தீவினைத் துகடர்

முன்னிய பொருளது முடிக்கெமக் கெனவே.

(சுரிதகம்)

168. நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்மழகார்
 இலங்கெயிற் மழலரிமா நெருத்தஞ்சே ரணையின்மேல்
 இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி யெடுத்தெறிய
 விரிதாமந் துயல்வரூஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
 வண்டரற்ற நாற்காதம் வகைமாண வுயர்ந்தோங்கும்
 தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே! (தாவு)

ஒல்லாத பிறப்புணர்த்து மொளிவட்டம் புடைகுழ
 எல்லார்க்கு மெதிர்முகமா யின்பஞ்சேர் திருமுகத்தன்
 வர்மலர மணிப்பொய்கை யெழிலாம்பற் பொதியவழி
 ஊர்களோ டுடன்முனைத்த வொளிவட்டத் தமர்ந்தன்றே;

கனவயிரங் குறடாகக் கனல்பைம்பொன் சூட்டாக
 இனமணி யாரமா வியன்றிரு ளிரிந்தோட
 அந்தரத் துருளுநின் னலர்கதி ரறவாழி
 இந்திரனும் பணிந்தேத்த விருவிசம்பிற் றிகழ்ந்தன்றே;

வாடாத மணமால வானவர்க ளுள்ளிட்டார்
 நீடாது தொழுதேத்த நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணு
 முகிழ்ப்பரிதி முகநோக்கி முறுவலித் துண்ணெகிழ்ந்து
 திகழ்தகைய குடைபுடைசூழ் திருந்துநிழ றினேத்தன்றே. (தாழிசை)

மல்லல் வைய மடிதொழு தேத்த
 அல்லல் நீத்தக் கறப்புணை யாயினே ;
 ஒருதுணி வழிய வுயர்க்கர ணை
 இருதுணி வொருபொருட் கியல்வகை கூறினே ;

(நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்)

எடலர் தாமரை யேந்து நின்னடி ;
 வீடொடு கட்டின விளைக்கு நின்மொழி ;
 விருப்புறு தமணியம் விளக்கு நின்னிறம் ;
 ஒருத்தல் கூடுற வுஞற்று நின்புகழ் ;

(நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்)

இந்திரற்கு யிந்திர னீ ; இணையில்லா விருக்கையை நீ ;
 மந்திர மொழியினே நீ ; மாதவர்க்கு முதல்வனு நீ ;
 அருமைசா லறத்தினே நீ ; ஆருயிரு மளித்தினே நீ ,
 பெருமைசால் குணத்தினே நீ ; பிறர்க்கறியாத் திறத்தினே நீ ,

(முச்சீர் ஓரடி எட்டம்போதரங்கம்)

பரம னீ; பகவ னீ; பண்ணவ னீ; புண்ணிய லீ;

உரவ னீ; குரவ னீ; ஊழி னீ; உலகு னீ;

அருளு னீ; அறமு னீ; அன்பு னீ; அணைவு னீ;

பொருளு னீ; பொருப்பு னீ; பூமியு னீ; புணையு னீ;

(இருசீரோரடிப் பதினாறம்போதாங்கம்)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

அருணெறி யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்

திருமிகு சிறப்பிற் பெருவகை யகலத்

தெண்மிகு தானைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்

அண்ணல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்

செருமுனை செருக்கறத் தொலைச்சி

ஒருதனி வெண்குடை யோங்குக வெனவே.

(சுரிதகம்)

169. கடையில்லா வறிவோடு ஞானமுங் காட்சியும்

உடைமையா யுலகேத்த வொண்பொருள தியல்புணர்ந்து

மறவாழி யிமையவரு மாதவரும் புடைசூழ

அறவாழி வலனுயரி யருணெறியே யருளியோய்!

(தாவு)

வினையென்னும் வியன்பகையை வேரோடு முடன்கீழ்ந்து

முனையவர்க டொழுதேத்த விருப்பதுநின் முறைமையோ;

பொருளாடல் புரியீரேற் புகர்தீரு மெனவருளி

மருளான மணியணைமேன் மகிழ்வதுநின் மாதவமோ;

வேந்தர்க்கு முனைவர்க்கும் விலங்கிற்கு மருடுறவாத்

தோந்தீரத் துறந்தநின் துறவாசந் துறவாமோ;

(தாழிசை)

முழுவது முணர்பவர் முனைவருண் முனைவர்க

டொழுதெழு துதியொலி துதைமல ரடியினை;

(அராகம்)

நிழன்மணி வினையொளி நிகர்க்கு நின்னிமம்;

எழின்மதி யிதுவென விகலு நின்முகம்;

(பேரெண்)

கருவினை கடந்தோய்நீ; காலனை யடர்ந்தோய்நீ;

ஒருவினையு மில்லோய்நீ; உயர்கதிக்கு முனைவனீ;

(இடையெண்)

அறவ னீ; அமல னீ; அருளு னீ; பொருளு னீ;

உறவு னீ; உயர்வு னீ; உலகு னீ; அலகு னீ;

(சிற்பிறெண்)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

அருளுடை யொருவநின் னடியினை பரவுதும்

இருளுடை நாற்கதி யிடர்முழு தகலப்

பாடுதற் குரிய பல்புகழ்

வீடுபே றுலகங் கூடுக வெனவே.

(சுரிதகம்)

(வண்ணகவொத்தாழ்சைக்கலிப்பா.)

170. தெரிவில்லா வினைகெடுத்துத் தீவினையிற் றெறிந்தோங்கிச்
சரிவில்லா விற்பத்தாற் சங்கரனு முழுதுலகுந்
தெரிந்தொன்றி யுணர்ந்தநின் றிப்பியஞா னந்தன்னால்
விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுவுமாய் மண்ணின்மிசைத்
தேர்வுற்ற வாரிட நான்மையினுந் திரிவில்லாச்
சார்வுற்ற நான்மையினுஞ் சதுமுகளு யுயர்ந்தீனையே! (தாவு)

இருத்தியு னானெறிய தியல்வகை தன்னாலும்
வருத்தாத கொள்கையான் மன்னுயிரைத் தலையளிப்போய்
தொடர்த்தமுக்கும் பிணியரசன் றெடர்ந்தோட ஞானத்தால்
அடர்ந்தமுக்க வென்றதுநின் னறமாகிக் காட்டுமோ;
ஏதிலா வுயிர்களை யெவ்வகைக் கதியகத்தும்
காதலா லுழப்பிக்குங் காமனைக் கறுத்தவன்
வடிவுகெடச் சிந்தையா லெரித்ததூஉம் வல்வினையைப்
பொடிபட வென்றதுநின் பொறையுடைமை யாகுமோ ;
எவ்வுயிர்க்கு மோரியல்பே யென்பவை தமக்கெல்லாம்
செவ்விய நெறியயந்து சிறந்தோங்கு குணத்தையாய்க்
கொலைத்திறத்தாற் கூட்டுண்ணுங் கூற்றப்பே ரரசனுங்க
அலைத்தவனை வென்றதுநின் னருளாகிக் கிடக்குமோ ; (தாழ்சை)
தாதுறு நனைசுனை தழலெழில்-சுழல்சுழல்
சைவகை முகைகரு தடமல ரசோகினை ;
சீருறு கெழுதகு செழுமணி முழுதணி
செறியுளை விலங்கர சணிபொளி னீணயினை ;
வாருறு கதிரெதிர் மரதக நிரைநிரை
வரிபுரி தெளிமதி வெருவரு குடையினை ;
போருறு தகையன புயலுளர் வியலொளி
புதுமது நறவின் புனைமலர் மழையினை ;
பொறிகிள ரமரர்கள் புகவிட மெனமனும்
பொலிமலி கலிவெலும் பொருவறு மெயீவினை ;
வெறிகிள ருருவின் விரைவினி னினிதெழ
எறிவரு தெரிதக வினிதுளர் கவரியை ;
விறலுள பிறவியை வெருவரு முறைதெறு
வியலெரி கதிரொன மிடலுடை யொளியினை ;

அறிவுள வமரர்க ளதிபதி யவனென
 இடனுடை யடிபட வெழுவன விசையினை. (அராகம்.)
 மன்னுயிர் காத்தலான் மறம்விட்ட வருளிளே
 டின்னுயி ருய்கென்ன வில்லறமு மியற்றினையே ;
 புண்மைசா லறநீக்கிப் புலவர்க டொழுதேத்தத்
 தொன்மைசால் குணத்தினற் றுறவாசாய்த் தோற்றினையே.
 (பேரெண்)

பீடுடைய விருக்கையைநின் பெருமையே பேசாதோ ;
 வீடுடைய நெறிமையைநின் மேனியே விளக்காதோ ;
 ஒல்லாத வாய்மையைநின் னுறுபுகழே யுரையாதோ ;
 கல்லாத ஷறிவுநின் கட்டுரையே காட்டாதோ ; (இடையெண்)

அறிவினா ளளவிலைநீ ; அன்பினா ளசைவிலைநீ ;
 செறிவினாற் சிறந்தலைநீ ; செம்மையாற் செழுங்கதிர்நீ ;
 காட்சியாற் கடையிலைநீ ; கணஞ்சூழ்ந்த கதிர்ப்பினை நீ ;
 மாட்சியான் மகிழ்விலைநீ ; மணிவரைபோல் வடிவிலை நீ ; (சிற்பெண்)
 வலம்புரி கலந்தொருபால் ; வால்வளை ஞிமிர்ந்தொருபால் ;
 நலந்தரு கொடியொருபால், நலம்புணர் குணமொருபால் ;
 தீதறு திருவொருபால் ; திகழொளி மணியொருபால் ;
 போதுறு மலரொருபால் ; புணர்கங்கை யாரொருபால் ;
 ஆடியி னொளியொருபால் ; அழலெரி யதுவொருபால் ;
 மூடிய முரசொருபால் ; முழங்குநீர்க் கடலொருபால் ;
 பொழிலொடு கயமொருபால் ; பொருவறு களிஞொருபால் ;
 எழிலுடையே ஞொருபால் ; இணையரி மாஞொருபால் ; (அளவெண்)
 எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)

இவைமுத லாகிய விலக்கணப் பொறிகிளர்
 நவையில் காட்சி நல்லறத் தலைவநின்
 தொல்குணந் தொடர்ந்துநின் நேத்துதும் பல்குணப்
 பெருநெறி யருளியெம் பிறவியைத் தெறுவதோர்
 வரமிகத் தருகுவை யெனநனி
 பரவுதும் பரமநின் னடியிணை பணிந்தே. (சுரிதகம்)
 (வஞ்சிப்பா.)

171. மந்தா நிலம் ¹வந்தசைப்ப
 வெண்சாமரை புடைபெயர்தாச்
 செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை

எனவாங்கு,

இனிதி னொதுங்கிய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே.

172. தாளோங்கிய தண்பிண்டியின்
நாண்மலர்விரி தருநிழற்கீழ்ச்
சுடர்பொன்னெயி னகர்நடுவண்
அரியணைமிசை யினிதமர்ந்தனை
அதனால்,
பெருந்தகை யண்ணனிற் பரசுதும்
திருந்திய சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(குறளடி வஞ்சீப்பா.)

173. அங்கண்வானத் தமராசரும்
வெங்களியானே வேல்வேந்தரும்
வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும்
கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சுச்
சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைக்
கொங்கவிரசோகின் ¹கொழுநிழற்கீழ்ச்
செழுநீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின்
முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல்
வெங்கண்வினைப்பகை விளிவெய்தப்
பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப
அனந்தசதுட்டய மவையெய்த
²நனந்தலைபுலகுட னவைநீங்க
மந்தமாருத மருங்கசைப்ப
³அந்தரதுந்துயி நின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமா
நலங்கிளர்பூமழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்து,
அருணெறி நடாத்திய வாதிகள்
திருவடி பரவதுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே.

174. பூந்தண்சினை மலர்மல்கிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

(172) யாப். வி. 12. (173) ஐ. 13, 90; யாப் கா. உறுப். 9 மேற்.
இலக். வி. 716, 718 உரை; ¹குளிர்நிழற்கீழ். ²நனந்தலைபுலகுடை. ³அந்தர
துந்துமி. (174) ஐ. 93; யாப். கா. உறுப். 14 மேற்.

அதனால்,

அறிவன தடியினை பரவப்
பெறுகுவர் யாவரும் பிறவா நெறியே.

175. வினைத்திண்பகை விழ்ச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளினை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நாளும்,
¹மயலா நாற்கதி மருவார்
பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விராந்தே.

176. வானோர்தொழ வண்டாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தருள்
ஆளுவருள் கூரறிவினைக்
²காணர்,

மலர்கொண் டேத்தி வணங்குநர்
பலர்புகழ் முத்தி பெறுகுவர் விராந்தே.

177. கோழியுங் கூவின ³குக்கில் குரல்காட்டுந்
தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ
ஆழிகும் வையத் ⁴தறிவ னடியேத்திக்
கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்
ஊழியு மன்னுவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்.

(சீந்தடி வளீசீப்பா.)

178. கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன்
வடிவாலெயிற் தழலுளையன வள்ளுகிரன்
புணையெருத்தி னிணையரிமா னையேறித்
துணையிலீலாத் துறவுநெறித் திறைவனுகி
எயினடுவ ணினிதிருந் தெவ்வோர்க்கும்
பயில்படுவீனை ⁵பத்திமையிற் செப்பியோன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
⁶வெருவுறு நாற்கதி வீடுகனி யெளிதே.

(175) யாப். கா. செய். 1 மேற்; இலக். வி. 740 உரை. ¹மயலார். (176)
இலக். வி. 740 உரை; ²காணு. (177) யாப். வி. 93; யாப்.கா. ஒழி. 8. மேற்:
³குக்கிலழைத்தன, குக்கில் குரலியம்மம். ⁴தண்ணல். (178) ஷெ. 90; யாப். கா.
செய். 14 மேற். ⁵பத்தியலாற். ⁶விரிவுறு.

உச்சந்தமலை.

179. துடித்தடித் திமிழ்தரு துளங்குவெள் ளருவிநீர்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மைசால்
அடுத்தடுத்த துரைபுக வசைவில்சீ ருச்சந்தம்
மடுத்தடுத்து வைகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்.

தீபங்குடி.

[சேயங்கோண்டாரை அபயன் 'உமதூர் யாது?' என்று
கேட்டபோது சொன்னகவி.]

180. செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவுந்
தேனுந் நறவும் மூனுந் களவும்
பொய்யுந் கொலையு மறமுந் தவிரப்
பொய்தீ ரறநூல் செய்தார் தமதார்
கையும் முகமும் மிதமும் விழியுந்
காலுந் நிறமும் போலுந் கமலம்
கொய்யும் மடவார் கனிவா யதரந்
கோபந் கமமுந் தீபந் குடியே.

பழையாற்று மாதவன்.

181. ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுர சதிர்கடற் றுனை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடையோங்கு தண்டுகற யின்பழையாற்று
மாறடு படிவ 1மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு 2கதிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே.
182. முழங்கு களியானை மூரிக் கடற்படை முறிதார் மன்னர்
வழங்கு மிடமெல்லாந் தன்புகழே போக்கிய வைவேல் விண்ணன்
செழுந்தண்பூம் பழசையுட் சிறந்துநா ளுஞ்செயு
எழுந்த சேதிகத்து ளிருந்தவண் ணல்லடி
விழுந்தண்பூ மலர்களால் வியந்துநா ளுந்தொழத்
தொடர்ந்துநின் றவ்வீனை துறந்துபோ மாலரோ,
சைநர்கீதுச் சிறந்த மலைகள்.
183. பரங்குண் றொருவகம் பப்பாரம் பள்ளி
யருங்குண்றம் பேராந்தை யானை—யிருங்குண்றம்
என்மெட்டி வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச்
சென்றொட்டமோ பிறவித் தீங்கு.